

FORVALTNINGSPLAN FOR LANDEGODE FYRSTASJON

BODØ KOMMUNE • NORDLAND FYLKE

KYSTVERKET

INNHold

GENERELL DEL

Kystverkets fyrstasjoner	3
Innledning	3
Fredningsprosessen	3
Fredning av bygningene	3
Fredning av området som helhet	3
Hensynet til den tekniske driften av fyrstasjonen	3
Vernemyndighet	3
Kravet om forvaltningsplan	3
Hensikten med forvaltningsplanen	3
Ny bruk – på fyrenes premisser	4
Vern gjennom bruk – viktigheten av gode leietakere	4
Forholdet mellom fredningsvedtaket og forvaltningsplanen	5
Formidling	5
Generelle retningslinjer for tiltak på fyrstasjonene	5
Krav til dokumentasjon av endringer og større vedlikeholdsarbeider	6
Krav til håndverkere	6
Vedlikeholdshåndbok	6

Noen generelle punkter om antikvarisk bygningsvern og vedlikehold	6
Grunnholdninger til vern	6
Råd for vedlikehold og istandsetting - grunnprinsipper	6
Vedlikehold – definisjon og faglige prinsipper	6
Større vedlikeholdsarbeider og endringer	7
Tilbakeføring	7

SPEIELL DEL

Landegode fyrstasjon	8
Kart og situasjonskart	9
Kart over det fredete området	10
Faktaopplysninger om Landegode fyrstasjon	11

Bygningspresentasjoner

1. Fyret	13
2. Fyrvokterbolig	16
3. Bolig for betjening	21
4. Uthus	25
5. Maskinhus	28
8. Søndre naust	31
8. Nordre naust	34

Det fredete området	37
----------------------------	-----------

Vedlegg 1: Oversikt over Kystverkets fyrstasjoner	38
--	-----------

Vedlegg 2: Fredningsvedtak for Landegode fyrstasjon	39
--	-----------

Vedlegg 3: Tilstandsoversikt Landegode fyrstasjon	
--	--------------

Vedlegg 4: Tilstandsanalyse av Landegode fyrstasjon	
--	--------------

1. Fyret	
2. Fyrvokterbolig	
3. Bolig for betjening	
4. Uthus	
5. Maskinhus	
8. Søndre naust	
8. Nordre naust	

Forsidefoto og alle foto i den spesielle delen: Kystverket 26. og 27.mai 2015.

GENERELL DEL

Tranøy fyrstasjon på Hamarøy, Nordland. Foto: Kystverket.

Kystverkets fyrstasjoner

Innledning

Fyrstasjonene forteller om en spesiell og svært viktig del av norsk historie. Satsingen på utbyggingen av fyrvesenet er en av de største i den norske stats historie, og utbyggingen av fyrstasjonene har bidratt til å utvikle Norge til den sjøfartsnasjon vi har vært og fremdeles er. Fyrstasjonene er også omfattet av en stor og stadig økende interesse, og ikke minst har de ofte en sterkt identitetsskapende funksjon for lokalbefolkningen. De fleste fyrstasjoner er monumenter i kystlandskapet, og Kystverket er som eier forpliktet til å forvalte disse kulturminnene med respekt for dem som har vært med på å bygge opp den maritime infrastrukturen vi i dag forvalter, og med omtanke for dem som kommer etter oss.

Fredningsprosessen

På bakgrunn av "Nasjonal verneplan for fyrstasjoner", som kom i 1997, fattet Riksantikvaren i tiden frem til 2001 vedtak om fredning etter kulturminneloven av 83 fyrstasjoner. Av disse er i dag 68 helt eller delvis fremdeles i Kystverkets eie (se oversikten i vedlegg 1). I 2001 besluttet Stortinget at de siste 31 bemannede fyrstasjonene skulle avbemannes, og denne prosessen ble avsluttet i 2006. Gjennom tidene er mange fyrstasjoner solgt, men i St.prp. nr. 29 (2006 – 2007) ble den da pågående avhendingsprosessen stoppet, og det ble bestemt at Kystverket skulle eie fyrstasjonene (med unntak for mulig overføring til Direktoratet for naturforvaltning). Samtidig ble det bestemt at Kystverket skulle stå for utleie slik at fyrstasjonene kunne gjøres tilgjengelige for allmennheten. Dette innebærer at "vern gjennom bruk" vil være et viktig prinsipp for etatens forvaltning av fyrstasjonene.

Fredning av bygningene

Bygningene på fyrstasjonen er fredet i henhold til § 15 i kulturminneloven. Dette innebærer at det ikke er tillatt å rive bygningene eller deler av disse, eksteriøret må ikke bygges om, heller ikke interiøret der dette er særskilt nevnt. Planløsningen kan ikke endres, og det kan ikke skiftes ut bygnings-elementer eller materialer. Alt vedlikehold og istandsetting skal utføres med tradisjonelle

materialer og metoder tilpasset bygningenes egenart og opprinnelige bygningstekniske løsninger.

Fredning av området som helhet

Området rundt bygningene er fredet i henhold til § 19 i kulturminneloven. Hensikten er å bevare anleggets virkning i landskapet, og sørge for at anleggets karakter blir bevart. Innenfor det fredete området må det ikke settes i verk tiltak eller bruksendring som kan forandre områdets karakter eller på annen måte motvirke formålet med fredningen. Eldre strukturer som gjerder, rekkverk, jordkjellere, tekniske installasjoner osv skal ikke fjernes eller endres uten at det har vært nødvendig kontakt med vernemyndighetene. Det er viktig å bevare stedets egenart, og dette gir også en sentral premiss for hvordan det kan legges til rette for ny bruk av fireiendommene.

Hensynet til den tekniske driften av fyrstasjonen

I fredningsvedtakene står det at fredningen ikke skal være til hinder for den tekniske driften av fyrstasjonen. Dette betyr imidlertid ikke at Kystverket uten videre kan fjerne eller gjøre endringer på teknisk utstyr, selv om dette er sikkerhetsmessig begrunnet. Andre formuleringer i de forskjellige fredningsvedtakene gjør også at det kan være nyanser i hva som er tillatt og hva som er søknadspliktig. Generelt er det best å gå ut ifra at alle tiltak er søknadspliktig, spesielt i selve fyret, som er interiørfredet. Det er viktig at regionen har en god dialog med vernemyndighetene i en tidlig fase, ikke minst fordi etaten da kan få veiledning slik at planlagte tiltak kan bli gjennomført på en måte som også best mulig ivaretar hensynet til kulturminnet.

Vernemyndighet

Ansaret for den konkrete oppfølgingen og forvaltningen av fredningsvedtakene for de enkelte fyrstasjoner er delegert fra Riksantikvaren som nasjonal vernemyndighet til fylkeskommunenes regionale kulturminneforvaltning. Det er følgelig fylkeskommunen som skal behandle søknader om dispensasjon ved tiltak som krever slik tillatelse, og det er den aktuelle region i Kystverket som kan sende søknad om dispensasjon.

Kravet om forvaltningsplan

I henhold til kgl. res. av 1. september 2006 skal det utarbeides forvaltningsplan for alle fredede eiendommer i statens eie. I forskrift om fredning av statens kulturhistoriske eiendommer er det bestemt at forvaltningsplanene skal forelegges Riksantikvaren, som skal sikre at innholdet ivaretar formålet med fredningen.

Hensikten med forvaltningsplanen

Forvaltningsplanen skal både gi kunnskap om viktige generelle prinsipper for forvaltningen av fyrstasjonene som fredede kulturminner, og gi forståelse for det helhetlige miljøet og det særpreget som karakteriserer den enkelte fireiendommen, og som skal ivaretas i vernesammenheng.

Hensikten er å sørge for et best mulig utgangspunkt for å stille de rette spørsmålene og finne de rette løsningene når det gjelder vedlikehold, bruk og utvikling av den aktuelle fyrstasjonen.

Forvaltningsplanen består av en generell del, som er felles for alle fyrstasjonene, og en spesiell del, som omhandler den enkelte fyrstasjon.

Forvaltningsplanens spesielle del vil inneholde:

- Relevante eiendomsdata
- Presentasjon av fyreiendommen som helhet, de enkelte bygninger, anlegg og tekniske installasjoner, og området.
- Vurdering av utviklingsmuligheter for fyrstasjonen som helhet samt for de enkelte bygninger
- Eventuelle spesielle forhold for den aktuelle fyrstasjon
- Bygnings- og konstruksjonsdokumentasjon (foto og tegninger)
- Tilstandsanalyse, eventuelt med konkrete forslag til tiltak
- Historisk dokumentasjon
- Fredningsvedtaket

Når det gjelder historisk dokumentasjon, vil ikke den kunne være uttømmende i forvaltningsplanen for den enkelte fyrstasjon. Det er derfor viktig at man ved planlegging av konkrete tiltak, som tilbakeføring eller formidling, går aktivt inn for å finne ytterligere informasjon. Her vil Senter for eiendom og kultur og Kystverkmusea kunne bistå regionene og leietakerne.

Senter for eiendom og kultur har ansvaret for koordineringen av etatens arbeid med forvaltningsplaner. Utarbeidelsen av de konkrete forvaltningsplanene for de enkelte fyrstasjonene gjøres i nært samarbeid mellom regionene og Senter for eiendom og kultur.

Ny bruk – på fyrenes premisser

Ny bruk gjør det ofte ønskelig og noen ganger nødvendig med endringer av bygninger og tilrettelegging på området. Det er viktig å bruke tid på å vurdere hvordan slike tiltak kan gjøres så skånsomt som mulig, og uten at fyreiendommens egenart blir skadelidende. En liten endring ett sted kan virke harmløs, og det samme kan en annen et annet sted, og en tredje... men summen av disse delene kan bli en dårlig helhet som gir en lite harmonisk utvikling av stedet. Forvaltningsplanen skal bidra til at det blir lettere å ha helheten for øye når mulige endringer vurderes. I gjennomgangen av fyreiendommen som helhet og de enkelte bygninger blir det konkretisert forhold som det vil være viktig å ta hensyn til ved planlegging av større

vedlikeholdsarbeider og endringer, og det indikeres mulige bruksområder og utviklingspotensiale som Kystverket mener vil ivareta stedets egenart. Enkelte steder er det naturlig å gi klare føringer om hvor det vil være aktuelt å vurdere tilbakeføring, og eventuelt til hvilken epoke.

Fra Store Torungen. Foto: Kystverket.

Det lar seg oftest gjøre å finne gode løsninger som forener vern med ny bruk, selv om løsningene kan bli annerledes enn det man først så for seg. Å finne slike løsninger krever grundighet, vilje og kompetanse i både planlegging og gjennomføring av arbeidene. Felles samtaler mellom Kystverket som eier, leietaker som bruker, kommunen som forvalter av plan- og bygningsloven og fylkeskommunen som forvalter av fredningsvedtaket, vil ofte være vel anvendt tid – og ikke minst hvis diskusjonene kan finne sted nettopp på fyrstasjonen. Stedet er i høyeste grad part i saken, og kan ofte gi føringer gjennom sin tilstedeværelse!

Vern gjennom bruk – viktigheten av gode leietakere

Kystverket er avhengig av et samarbeid med leietakere som er interessert i å bidra til å ta vare på den viktige kulturarven som fyrstasjonene representerer. Staten vil i liten grad selv kunne benytte den bygningsmassen som er på fyrstasjonene utover de bygningene som er direkte knyttet til den tekniske driften av navigasjonsinstallasjonen, slik som maskinhus og fyrtårn. Vern gjennom bruk forutsetter et aktørsamarbeid, der gjerne også lokale og regionale myndigheter er engasjert, enten som leietakere, eller som aktive premissleverandører og bidragsytere i utviklingen av stedet.

Kystverket benytter en standard leieavtale ved utleie av fyrstasjoner, også for de som ikke er fredet. Avtalen har følgende generelle formål og forutsetninger:

- Uavhengig av om eiendommen er helt eller delvis fredet, skal eiendommen bevares og sikres som kulturminne, og eiendommens egenart skal bevares.

- Leietaker skal ivareta og videreutvikle allmennhetens adgang til fyreiendommen. Leietakers aktivitet på stedet må tilpasses allmennhetens interesser slik at den ikke kommer i konflikt med disse interessene.
- Leietaker forplikter seg til å holde utleier løpende orientert om planene for utviklingen og bruken av leieobjektet.
- Utleier vil bidra med rådgivning ved videre vedlikehold og istandssetting av leieobjektet. Utleier vil løpende vurdere mulighetene for å bidra til vedlikehold og/eller oppgradering av leieobjektet ut fra de til enhver tid gitte budsjettammer.
- Leietaker må ikke bruke, eller tillate at andre bruker, leieobjektet til bolig.
- Leietaker forplikter seg til å legge særlig vekt på miljøvern i forhold til bruk og vedlikehold av leieobjektet.

I tillegg skal det formuleres egne punkter som uttrykker formål og forutsetninger for leieforholdet ved den enkelte fyrstasjon. En slik formålsparagraf i en leieavtale understreker nødvendigheten av et nært samarbeid og tett kommunikasjon mellom Kystverket og leietakerne – dette er ikke et vanlig leieforhold, men gjelder samarbeid om et kulturminne!

Avtalen omtaler også samarbeidet om vedlikeholdsarbeidet på fyrstasjonen. Det er Kystverket som i siste instans er ansvarlig for å sette opp arbeidsprogram for det enkelte år og gi nødvendige føringer for hva som skal gjøres og på hvilken måte. Bortsett fra ved kritiske hendelser, slik som ved stormskader, skal ikke leietaker utføre noen tiltak på eiendommen uten at dette er godkjent av eier. Det er også eier som er ansvarlig for at alle nødvendige tillatelser er innhentet fra vernemyndighetene.

Kjeungskjæret fyrstasjon, Sør-Trøndelag. Foto: Kystverket.

Forholdet mellom fredningsvedtaket og forvaltningsplanen

Fredningsvedtaket er styrende for forvaltningen av fyreiendommen, og er rettslig bindende. Forvaltningsplanen er ikke rettslig bindende, men uttrykker Kystverkets vurdering av hva som vil

være en naturlig presisering og konkretisering av fredningsvedtaket, og etatens oppfatning av hvordan den fredede eiendommen bør utvikles. Konkrete tiltak kan ikke gjennomføres uten at vernemyndighetene har fattet vedtak om at de kan iverksettes. Det er Kystverket i den enkelte region som søker vernemyndighetene i det aktuelle fylke om tillatelse til tiltak.

Formidling med nytt elementsystem i betong. Foto: Kystverket.

Formidling

Fyrstasjonene er nasjonale kulturminner som skal dokumentere en viktig del av vår maritime kulturarv og Kystverkets historiske innsats for å trygge ferdsele til sjøs. Samtidig er det et mål med fredningen at kunnskap om disse kulturminnene og deres historiske kontekst skal kunne formidles til allmennheten. Det er derfor viktig at all ny bruk bidrar til kunnskapsformidling og opplevelse av historien. Kystverket vil i samarbeid med Kystverkmusea (ved Lindesnes fyrmuseum) lage retningslinjer for utarbeidelse av formidlingsplaner for de enkelte fyrstasjonene, i et samspill mellom etaten, etatsmuseene og leietakerne. Det er videre utarbeidet en skiltmal for de fredede fyrstasjonene, for å gi etatens formidling av egen kulturhistorie et helhetlig, nasjonalt preg. Denne skiltmalen vil være styrende for hvordan utendørs informasjon og skilting utformes på de fredede fyrstasjonene. All utendørs informasjon skal godkjennes av Kystverket på forhånd.

Generelle retningslinjer for tiltak på fyrstasjonene

På alle de fredete bygningene skal eksteriøret bevares mest mulig uendret. Enkelte bygninger er svært autentiske, mens andre er sterkt endret og modernisert. Ulike typer tiltak, som tilbakeføring og utskifting av bygningsdeler, vil derfor bli vurdert ulikt fra bygning til bygning.

Interiørene har for de aller fleste av fyrstasjonene ikke et like sterkt formelt vern som eksteriøret – unntaket er selve fyrtårnene, som er interiørfredet. For de øvrige bygningene er planløsning og konstruksjoner normalt omfattet av de enkelte fredningsvedtakene. Imidlertid bør en ved interiørmessige oppgraderinger og endringer legge vekt på å bevare størst mulig autentisitet med tanke på den historie fyrstasjonen skal formidle. Denne intensjonen må samtidig avveies i forhold til behovet for nødvendig bruksmessig oppgradering.

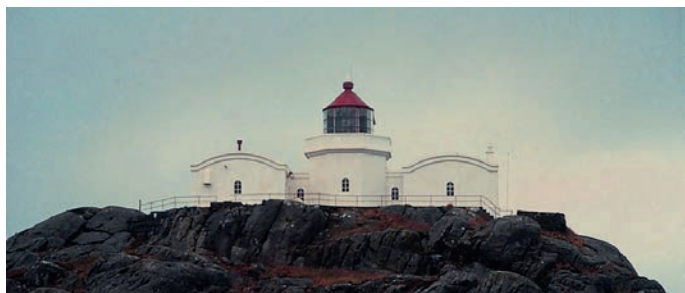
Krav til dokumentasjon av endringer og større vedlikeholdsarbeider

Alle endringer og større vedlikeholdsarbeider på en fredet bygning eller et fredet område skal dokumenteres. En søknad om tillatelse inneholder et minimum av beskrivelse av tiltaket, men dette er ikke tilstrekkelig dokumentasjon. Det vil bli gitt nærmere retningslinjer for hvordan nødvendig dokumentasjon skal utføres og arkiveres.

Krav til håndverkere

Generelt må håndverkere som arbeider på fredete bygninger, ha nødvendig kunnskap og erfaring fra antikvarisk arbeid. Det er viktig å ha den rette holdningen til dette arbeidet, beherske aktuelle teknikker, og å ha faglig grunnlag for å kunne ta riktige valg når det gjelder materialer og metode.

I noen tilfeller vil det være nødvendig med spesialkompetanse for at resultatet skal bli tilfredsstillende. Dette kan være ved restaurering av vinduer, dokumentasjonsarbeid, blanding av maling etter historisk resept, konserveringsarbeider mm. Når vernemyndigheten gir tillatelse til endringer, kan det settes vilkår om at utførende håndverkere har antikvarfaglig kompetanse.

Geitungen fyrstasjon, Rogaland. Foto: Kystverket.

Vedlikeholdshåndbok

Det er behov for å sammenfatte retningslinjer for vedlikehold av fyrstasjonene, både de fredede og de ikke fredede, i en egen vedlikeholdshåndbok, og Kystverket er nå i ferd med å utarbeide en slik veileder. Denne prosessen vil også innebære nær kontakt med ulike vernemyndigheter, for å finne frem til løsninger som i størst mulig grad kan være felles for etatens fredede bygninger. I og med at søknad om dispensasjon avgjøres av den enkelte fylkeskommune, kan tolkning av og praksis i oppfølging av fredningsvedtakene variere noe fra fylke til fylke. En vedlikeholdshåndbok bør kunne bidra til å harmonisere praksis ut fra et nasjonalt perspektiv, selv om den naturligvis ikke vil kunne erstatte kravene til saksbehandling i den enkelte sak.

Noen generelle punkter om antikvarisk bygningsvern

Grunnholdninger til vern

Kulturminner er en viktig del av vår samlede kulturarv. Bygningene dokumenterer tidligere tiders samfunnsforhold, levekår, liv og gjøremål,

byggeskikk og håndverksteknikker.

Gamle bygninger er ikke-fornybare ressurser, og de er primærkilder til kunnskap om fortida. Alle andre nedtegnelser, fotografier og registreringer innebærer grader av fortolkning. Bygningene er derfor en unik kilde til kunnskap og et umistelig grunnlag for framtidig forskning, enten det gjelder levekår, byggeteknikk, dekordetaljer eller lignende. Ved framtidig bruk og modernisering er det viktig at vi i minst mulig grad reduserer bygningenes verdi som historisk kilde. Som hovedregel skal man være svært varsom med å fjerne elementer i en fredet bygning – alle de historiske epokene som har nedfelt seg i det fysiske bygningsmiljøet, forteller en historie om bygningens og stedets utvikling. I noen tilfeller kan man imidlertid bli nødt til å prioritere mellom ulike faser. Unntaksvis kan det også vært aktuelt å tilbakeføre en bygning til en dokumentert tidligere tilstand.

Råd for vedlikehold og istandsetting - grunnprinsipper innen bygningsvernet

De viktigste grunnprinsippene er:

- Mest mulig av alle deler av bygningen skal bevares. Derfor må inngrepene ved vedlikehold og utbedring være så små som mulig.
- Det er bedre å vedlikeholde framfor å reparere, og det er bedre å reparere framfor å skifte ut.
- Det må brukes tradisjonelle materialer og metoder, både ved vedlikehold og eventuell utskifting.
- Skjulte deler av bygningen (konstruksjoner) er like viktige å ta vare på som synlige (overflater).
- Hvis man må endre, er det bedre å føye noe til enn å fjerne originale eller gamle deler. Det beste bygningshistoriske "arkivet" er bygningen selv.
- Gamle ombygginger og endringer av en bygning er ofte viktige å bevare. De kan fortelle om bygningens livshistorie gjennom skiftende stilretninger og bruk.
- Når noe fjernes eller endres, skal aktuell dokumentasjon bli nedtegnet og arkivert. I spesielle tilfeller sikres dokumentasjonen ved lagring av den fjernete bygningsdelen (nærmere retningslinjer vil bli utarbeidet for dette).
- Endringer skal om mulig være reversible. Når behovene endrer seg, kan de nye elementene fjernes og bygningen kan framstå slik den var før endringen.

Vedlikehold – definisjon og faglige prinsipper

Hovedregelen er at løpende vedlikehold utføres uten at vernemyndighetene trekkes inn, mens man må søke tillatelse for endringer. Grensen mellom vedlikehold og endring kan være vanskelig å definere, og ulike aktører kan ha ulik oppfatning av begrepene. Kulturminnevernets definisjon av vedlikehold er snever, i den hensikt å ivareta kulturhistoriske verdier.

Mange eiere har i beste mening utført "vedlikeholdsarbeid" på en slik måte at vernemyndighetene vurderer dette som endring/inngrep, som i verste fall er skadelig for kulturminnet. Dette kan for eksempel være bruk av for tett maling, som med-fører avskalling og råteskader, eller utskifting av opprinnelige bygningsdeler som burde blitt istandsatt av en kyndig restaureringshåndverker. Vedlikeholdet av en fredet bygning er underlagt kulturminneforvaltningens overvåking. Det kan oppstå usikkerhet om hva man kan utføre uten å spørre, og når man må søke om tillatelse.

Hovedprinsippet for vedlikehold av gamle bygninger er å bevare mest mulig av de gamle bygningsdelene og å hindre skader. Dette gjelder både synlige og skjulte konstruksjoner og elementer. Vedlikeholdet skal om mulig skje på samme måte som da huset ble bygget, med samme teknikk, utførelse og materialbruk. I praksis vil dette noen ganger bety merarbeid, andre ganger krever det bare omtanke og kompetanse.

Homlungen fyrstasjon, Østfold. Foto: Kystverket.

Ved å bevare de gamle bygningsdelene og overflatene beholder bygningen sin autenticitet, og dermed sin vitenskapelige kildeverdi og opplevelsesverdi. En kopi kan aldri fullt ut erstatte de opprinnelige bygningsdelene. Selv om kopien er nøyaktig likt utført, er minst to dimensjoner gått tapt:

1. Aldersverdien: Spor av "tidens tann" er borte. Vi kan ikke lenger berøre de samme materialene som våre forgjengere.

2. Sannhetsgehalten: Hvordan kan våre etterkommere vite at kopien er nøyaktig utført?

Kan de stole på at historien og byggeteknikken som formidles, er identisk med den opprinnelige?

Større vedlikeholdsarbeider og endringer

Det må søkes om tillatelse for større vedlikeholdsarbeider, større reparasjoner og endringer i en fredet bygning. Som oftest blir det gitt tillatelse når endringene er små og tiltaket er nødvendig for fortsatt bruk. Kulturminneforvaltningens oppgave er å passe på at det ikke blir gjort så mange endringer i årenes løp at det til slutt er lite igjen av det opprinnelige huset.

Eksempler på større vedlikeholds-/istandssettingsarbeider som krever tillatelse:

- endring av utvendig malingtype/farge, fjerning av eldre malinglag, overmaling av dekor og lignende
- vedlikehold av utvendig kledning som innebærer et betydelig omfang utskifting av råteskadet virke
- restaurering av vinduer der det er råteskader som innebærer betydelig innspunsing av nytt virke og forbedring/endring av tekniske løsninger

Eksempler på andre endringer som krever tillatelse:

- utskifting av bygningselementer, som utvendig panel, vinduer og ytterdører
- tildekking eller fjerning av eksisterende utvendige overflater
- oppsetting eller riving av innvendige lettvegger
- installering av våtrom eller kjøkken
- etablering av infrastruktur, rørføringer, ventiler etc.
- fasadeendringer
- oppføring av tilbygg
- tilbakeføring til tidligere dokumenterbar tilstand

Et overordnet prinsipp er at alle endringer om mulig skal gjøres reversible, slik at de i framtida kan la seg tilbakeføre. Endringer og tilføyelser skal kunne fjernes uten at bygningen blir forringet. I praksis kan dette eksempelvis innebære at nye skillevegger festes slik at de lett kan fjernes uten å sette merkbare spor.

Tilbakeføring

Når vernemyndighetene skal vurdere forslag til endringer, vil de ta hensyn til hvilken periode – eventuelt flere perioder – i bygningens historie som fredningen søker å bevare. Hvis det er foretatt endringer i nyere tid, kan det i noen få tilfeller være aktuelt å tilbakeføre bygningen til et tidligere eller opprinnelig utseende. Dette kan gjelde et helt eksteriør, deler av bygningen, enkelte rom eller mindre bygningsdeler og detaljer. Følgende premisser og forutsetninger bør ligge til grunn for at en tilbakeføring skal kunne vurderes:

- Det foreligger sikker, god og tilstrekkelig dokumentasjon (tegninger, fotografier eller lignende) av den opprinnelige situasjonen.
- Tilbakeføring basert på gjetting kan normalt ikke godtas.
- De nyere tilføyelsene som fjernes eller tildekkes, har relativt lav/underordnet verdi.
- Kulturminnet er ikke for sterkt endret. Hus som har fått ny takform, hovedvolum eller lignende bør bevares slik de er. Tilbakeføring av vindustyper og kledning på en bygning med intakt hovedform, kan derimot være aktuelt.

LANDEGODE

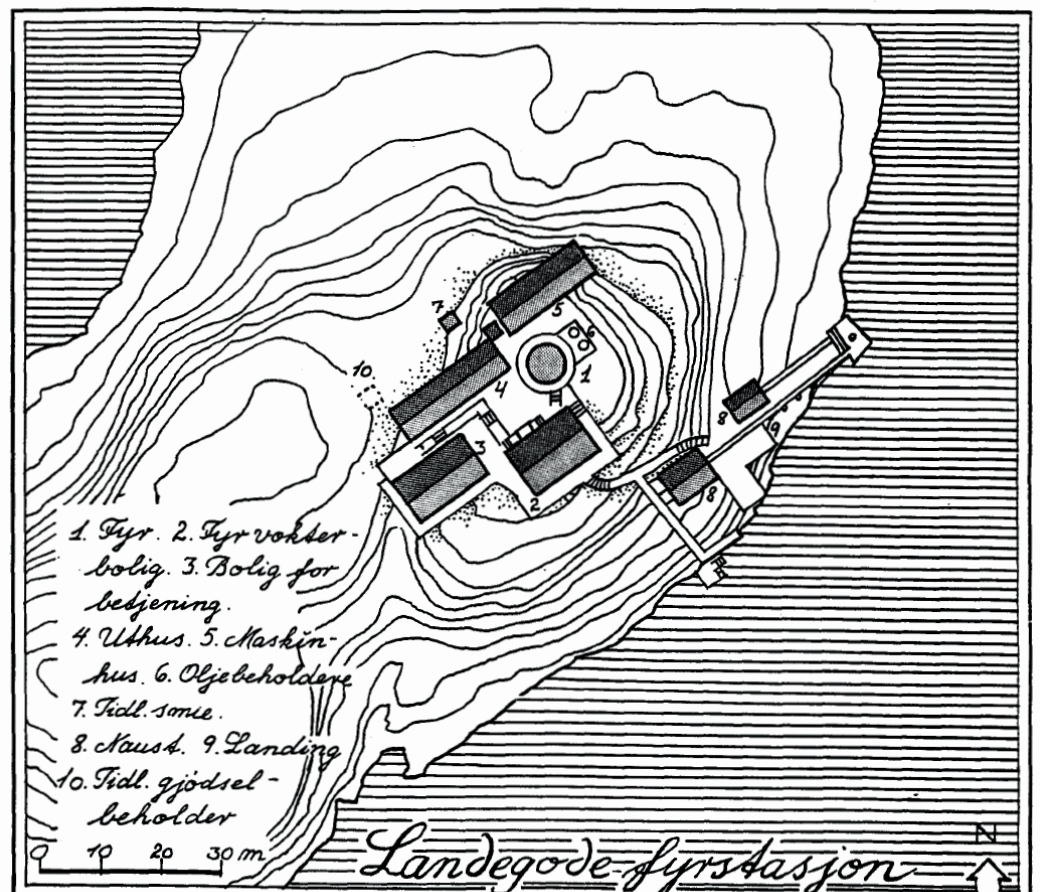
FYRSTASJON

SPEIELL DEL

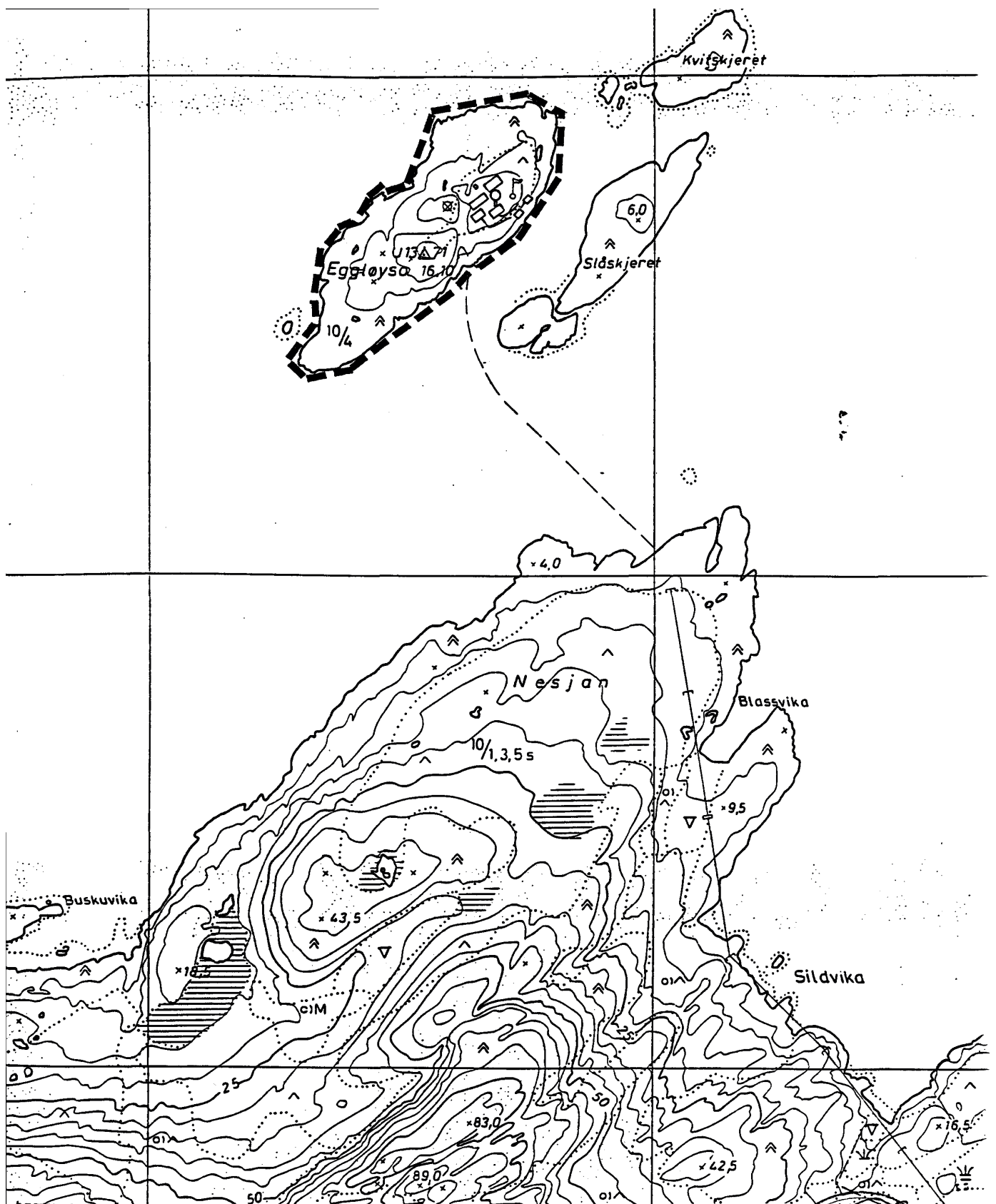
Kart

Situasjonskart

Hentet fra fredningsvedtaket
 Tegning: Sven Poulsson.

Kart over fredningsområdet ved Landegode fyrstasjon:

LANDEGODE FYRSTASJON (STATEN V/ KYSTVERKET)
GNR. 10 BNR. 4, BODØ KOMMUNE

— — — — — AVGRENSNING AV FREDNINGSOMR.

11. MAI 1998, RIKSANTIKVAREN

Faktaopplysninger om Landegode fyrstasjon

Eiendomsinformasjon			
Opprettet		1902 (bifyr 1972)	
Fylke	Nordland	Region	Kystverket Nordland
Kommune		1804 Bodø	
Fyrlistennummer		704500	
Dato for fredningsvedtak		15. desember 1998	
Andre vernebestemmelser		Ingen andre vernebestemmelser.	
Eiendom (kommunenr., gårdsnr., bruksnr.)		1804/ 10 / 4	
Nummer i Askeladden	87405	Grunneier	Kystverket
Utleie		Skagen Hotell AS	

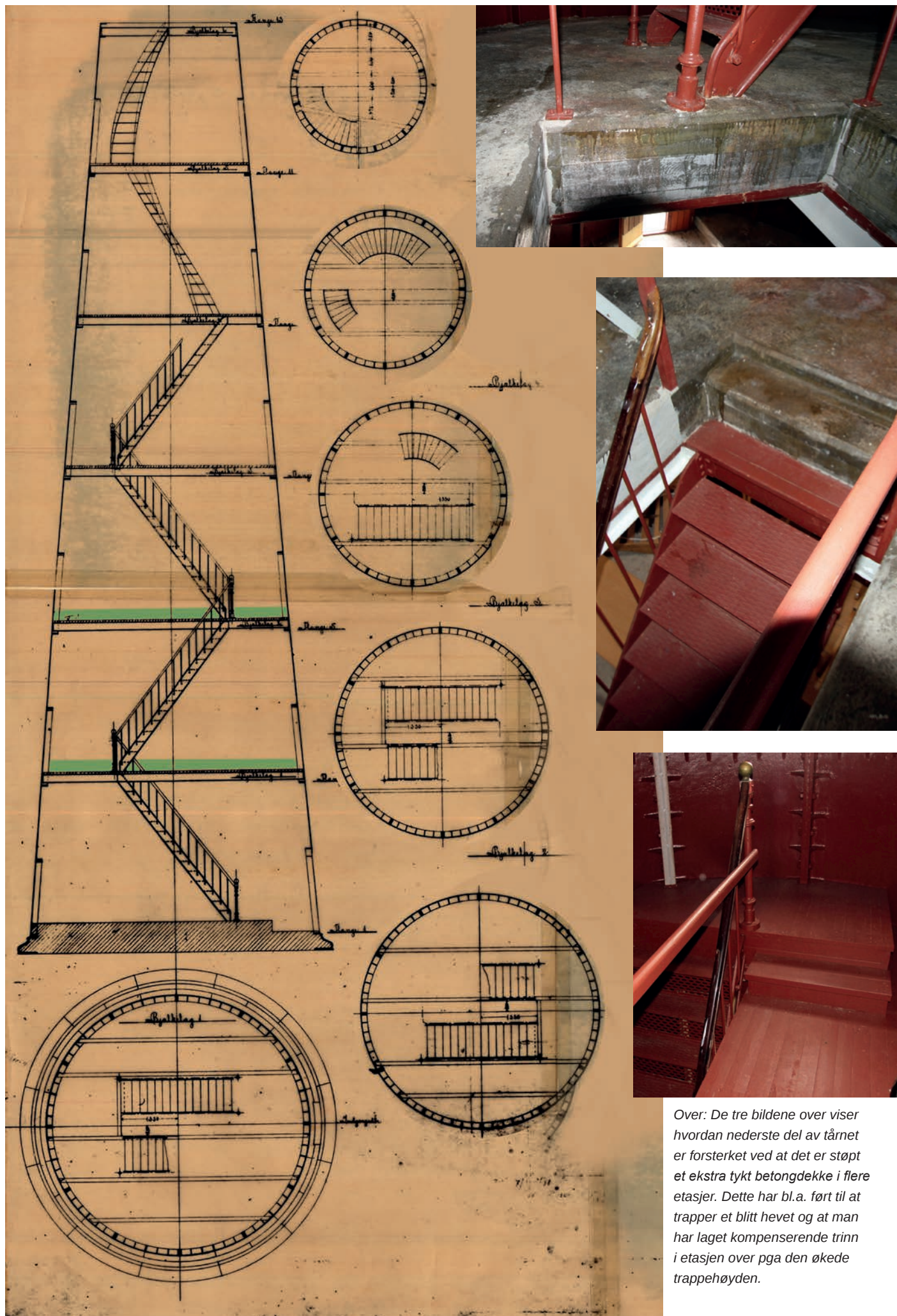
Oversikt over registrerte bygninger og konstruksjoner

Byggnr. i fredn. vedtaket	Bygningstype	Bygg-status	GAB-nr.	Nummer i Askeladden	Verneklasse / §	Omfanget av fredningen
1	Fyr	Intakt	187060303	87405-1	Klasse 1, kulturminneloven § 15	Fredningen gjelder bygningens eksteriør og interiør.
2	Fyrvokterbolig	Intakt	187060257	87405-2	Kl. 1, kml § 15	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.
3	Bolig for betjening	Intakt	187060230	87405-3	Kl. 1, kml § 15	Samme som i feltet over
4	Uthus	Intakt	187060249	87405-4	Kl. 1, kml § 15	Samme som i feltet over
5	Maskinhus	Intakt	187060281	87405-5	Kl. 1, kml § 15	Samme som i feltet over
8	Naust (søndre)	Intakt	187060265	87405-6	Kl. 1, kml § 15	Samme som i feltet over
8	Naust (nordre)	Intakt	187060273	87405-7	Kl. 1, kml § 15	Samme som i feltet over
	Det fredete området				Klasse 1, kml § 19	Fredningen omfatter videre et område rundt fyrstasjonen i henhold til lov om kulturminner §19. Fredningsområdet omfatter øya som fyrstasjonen ligger på. Fredningsområdet og de fredete bygningene er avmerket på vedlagte kart, datert 11.5.1998 og påført Riksantikvarens stempel, se forrige side.

Litt om fyrstasjonens historikk	Landegode fyrstasjon ble opprettet i 1902. Fyrstasjonen har et 23 m høyt støpejernstårn med et 3. ordens lynblinkapparat. Fyret ble utstyrt med diafon tåkesignal i 1935 og stasjonen fikk med dette økt bemanning og ble utvidet med flere bygninger. I 1939 ble stasjonen også utstyrt med radiofyr. Fyrstasjonen fikk elektrisitet i 1960 og lyskarakteren ble endret til 3 lynblink hvert 40. sekund. Fyret ble samtidig gjort om til tørnstasjon. I 1972 ble det installert et bifyr i tårnet, med en smal rød sektor mot nordvest. Fyrstasjonen ble automatisert og avbemannet i 1993. Naustet som ble bygget i 1935 brant ned i 2012, men er bygget opp igjen.
Vernestatus	Fyrstasjonen er fredet etter kulturminneloven §15 (bygninger) og §19 (området).
Fra Riksantikvarens frednings-begrunnelse	Bygningene er modernisert, men har i det ytre beholdt sitt hovedpreg. Fyrstasjonen har en imponerende beliggenhet omgitt av store naturformasjoner. Fyrstasjonen har fyrhistorisk verdi og miljøskapende verdi i området. Fyrstasjonen har høy autentisitet med alle fyrstasjonens bygninger bevart. I sosial- og næringshistorisk sammenheng er fyrstasjonen et representativt eksempel på en tidligere familiestasjon. Tidligere rommet uthuset bl.a. fjøs. Dette kan gi et interessant bilde av livet på fyrstasjonen utover selve fyrdriften. Det er spesielt fyrstasjonen som eksempel på et stort, velbevart og tett arrondert fyranlegg. Riksantikvaren legger vekt på når det gjelder dens verneverdi. Etter Riksantikvarens oppfatning er det nødvendig å frede hele holmen for å oppnå hensikten med områdefredningen, nemlig å bevare virkningen av kulturminnene i miljøet.
Fyrstasjonens egenart, sårbarhet og tålegrense	Landegode fyr er et innseilingsfyr / ledfyr. Byggene har forenklede stilpreg, bl.a. med senempirevinduer i fyrvokterboligen. Betjentboligen har preg av funkis, med en gjennomgående horisontal sprosse i vinduene. Byggene er sårbare mht den opprinnelige karakter som ble lagt inn i husene fra begynnelsen. Dette må man søke å ta vare på.
Kystverkets føringer for ny bruk og videre utvikling	Fyrstasjonen har lenge hatt ny bruk. Omfanget og tilretteleggelsen av bruken må løpende tilpasses gjeldende lovpålagte krav.

FYRET

Bygningens navn	Fyr	
Nummer i Askeladden	87405-1	
GAB nr.	187060303	
Byggnr. i fredn.vedtak	1	
Byggeår	1902	
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet	
Opprinnelig funksjon	Fyr	
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør og interiør.	
Navigasjonsinstallasjon	3. ordens lynblinkapparat	
Bygningsbeskrivelse	Støpejernstårnet står på en hvitmalt betongsokkel og er rødmalt med to hvite belter. I etasjen under lykten omkranses fyret av et galleri med rødmalt rekkverk. Den opprinnelige franske 3. ordens lynblinkelinsen er fortsatt intakt, men dens tidligere kvikksølvbadlagring er erstattet med rullelager. I 1972 ble det installert et bifyr i fyrtårnet som lyser rødt i en smal sektor over en grunne.	
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Fjell 2. Fundament: Støpt betong 3. Grunnmur: Støpt betong 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Støpt betong 6. Yttervegger: Støpejern 7. Ytterdører: Mahogny med messing sparkeplate 8. Vinduer: Støpejern 9. Tak: Kjegleformet pyramidetak 10. Taktekking: Metallplatetak 11. Takrenner og nedløp: Renner rundt fyrlykta i støpejern. 12. Beslag: Ingen 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Enkle bindingsverksvegger kledd med malt panel. 16. Etasjeskiller: Noen betongskillere, (2. og 3. nivå), ellers jernbjelker med tregulv. 17. Innvendige trapper: Støpejernelementer 18. Piper og ildsteder: Ingen 19. Luker og ventilasjon: Mindre støpejernsventiler i fyrlykta 20. Galleri og balkong: Støpejern, rødmalt.	
Endringshistorikk	På grunn av svakhet i konstruksjonen ble det i 2005 støpt inn forsterkning i form av ekstra tykke dekker, for å øke egenvekten i nedre del av tårnet.	
Retningslinjer for videre utvikling	Det er verken nødvendig eller ønskelig med bygningsmessige endringer av fyrtårnet. Det skal normalt ikke være adgang til selve navigasjonsinstallasjonen for andre enn Kystverkets personell. Eventuell tilgang for besøkende skal være regulert i en egen instruks, og skal bare skje i følge med ansvarlig person.	
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper. Endring av eksisterende eller montering av ny fast innredning / installasjon er søknadspliktig. Dette gjelder også i forbindelse med Kystverkets egen virksomhet.	

Over: De tre bildene over viser hvordan nederste del av tårnet er forsterket ved at det er støpt et ekstra tykt betongdekk i flere etasjer. Dette har bl.a. ført til at trapper et blitt hevet og at man har laget kompensere trinn i etasjen over pga den økede trappehøyden.

Over: Trappeløp i tårnet.

Under og nede t.v.: Linsesystemet.

Over panelt vaktrum. Under fyrlykten, sett fra galleriet.

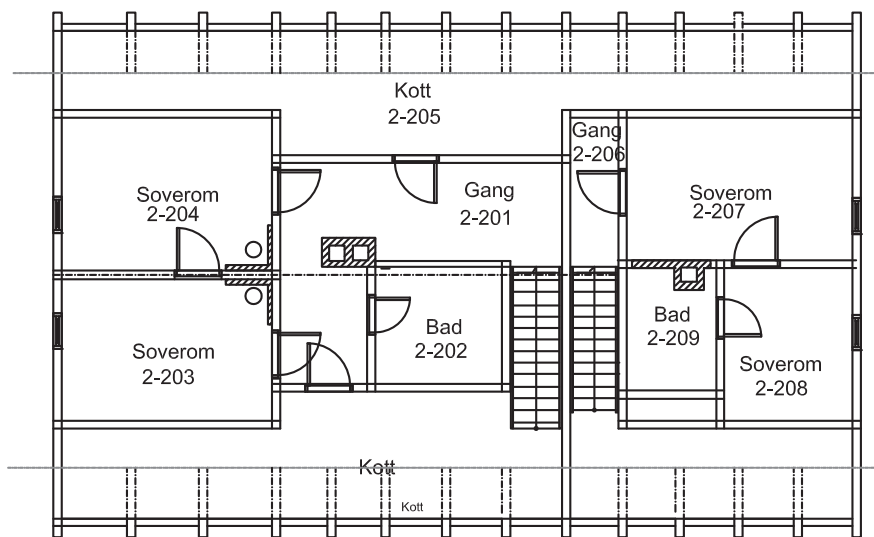

Under: Fra galleriet med telesosji og div. urstyr.

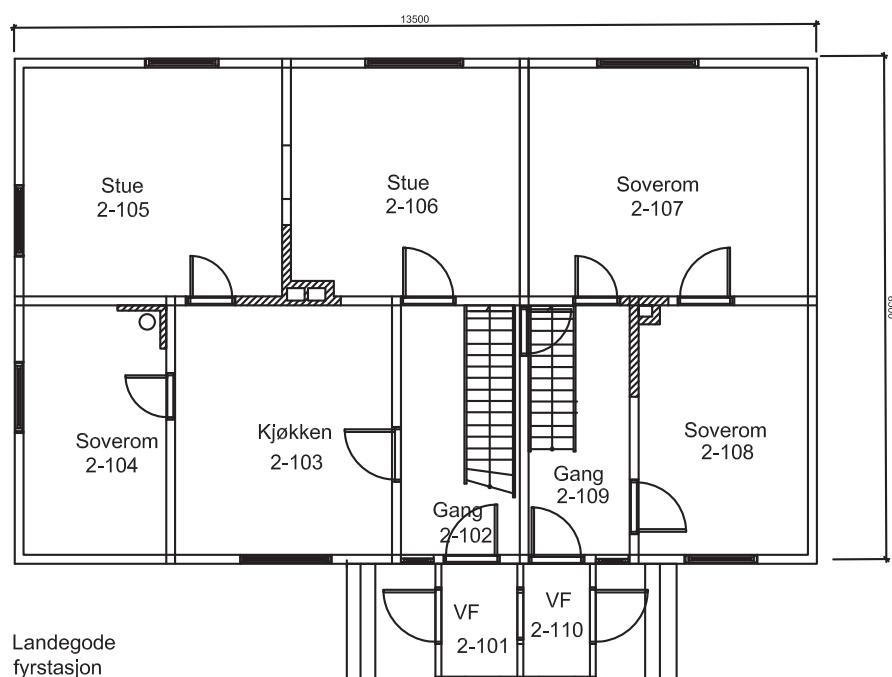

Fyrvokterbolig

Bygningens navn	Fyrvokterbolig	
Nummer i Askeladden	87405-2	
GAB nr.	187060257	
Byggnr. i fredn.vedtak	2	
Byggeår	1902	
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet	
Opprinnelig funksjon	Fyrvokterbolig	
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.	
Bygningsbeskrivelse	Fyrvokterboligen er bygget av reist plank og har saltak. Det påbygde inngangspartiet har pulttak. Veggene er kledd med eternittplater, og taket er tekket med 1x1 m. store skiferheller. Vindusrammene, vindskiene og dørene er malt hvite.	
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Fjell 2. Fundament: Støpt betong 3. Grunnmur: Støpt betong 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Støpt betong 6. Yttervegger: Plankevegger med trekledning og eternittplater 7. Ytterdører: Isolerte, panelte tredører. Teak (kjeller) / hvitmalt (1.etg). 8. Vinduer: enkle trevinduer med varevinduer i 1. og 2. etg. Kjeller: støpejern. 9. Tak: Saltak med sperrebind. 10. Taktekking: Store, rektangulære skiferstein. 11. Takrenner og nedløp: Støpejern 12. Beslag: Ingen 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Bindingsverk med malte plater / malt trepanel. 16. Etasjeskiller: Bjelkelag med malte gulvbord. 17. Innvendige trapper: Malt, lukket tretrapp. 18. Piper og ildsteder: 2 pipestokker, murt og pusset. 19. Luker og ventilasjon: Små ventilasjonshetter i ytterveggene. 20. Galleri og balkong: Ingen	
Endringshistorikk	Rom 2-005 i kjeller har betegnelse "rullebod og bageri", og det kan tyde på at det har vært en bakerovn i veggene mot rom 2-008. Ovnsdør av støpejern står igjen i veggene.	
Retningslinjer for videre utvikling	Bygningen er godt egnet til ny bruk.	
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper.	

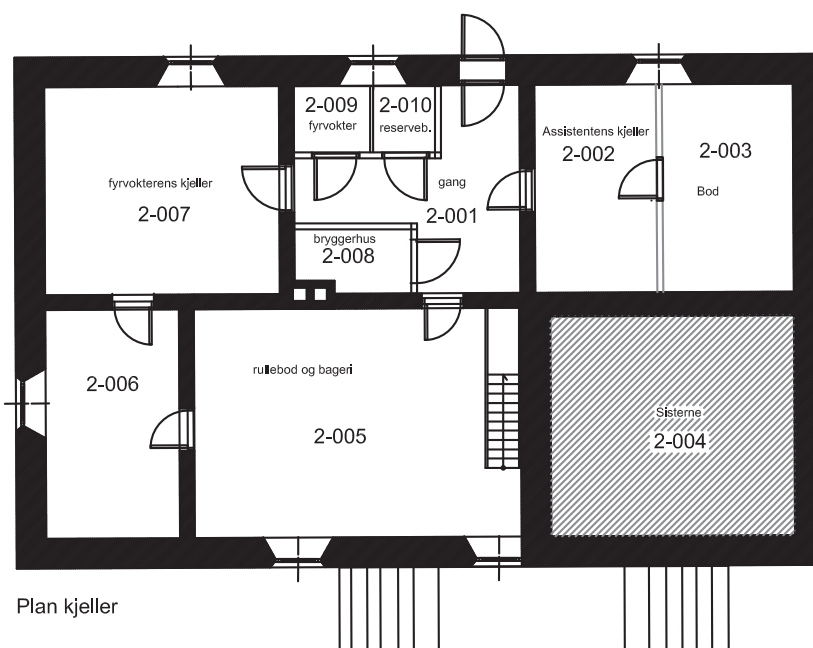

Plan 2. etasje

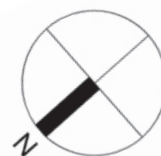

Landegode
fyrstasjon

Plan 1. etasje
Fyrvokterboligen, tegn. rev. 29.10.15

Plan kjeller

Over: Fyrvokterboligens hjørne mot syd.

Over: Inngangspartiet mot nord-vest.

Under: Detalj av inngangsparti.

Over: Fasade mot nord-øst

Under: Taket med store skiferheller.

Nedenfor: Fasade mot syd-vest.

Over: Glimt inn i VF, rom 2-101.

Under: Gang 2-102 og VF 2-101

Over: Fra kjøkkenet, 2-103.

Under: Soverom 2-107.

Under: Stue mot øst, rom 2-105.

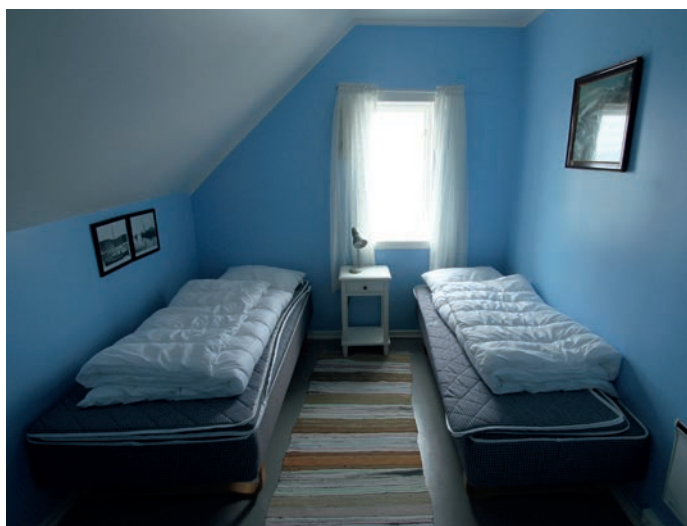

Over: Kommode i soverom 2-107. Under: Soverom 2-104.

Over: Bod 2-006 i kjelleren. Under: Soverom 2-203.

Over: Gammel vekt i rom 2-005.

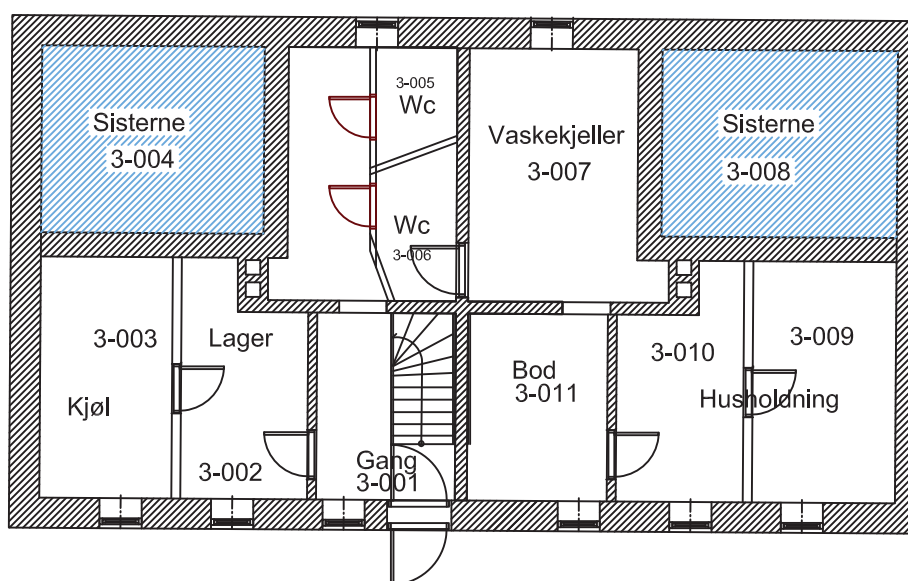
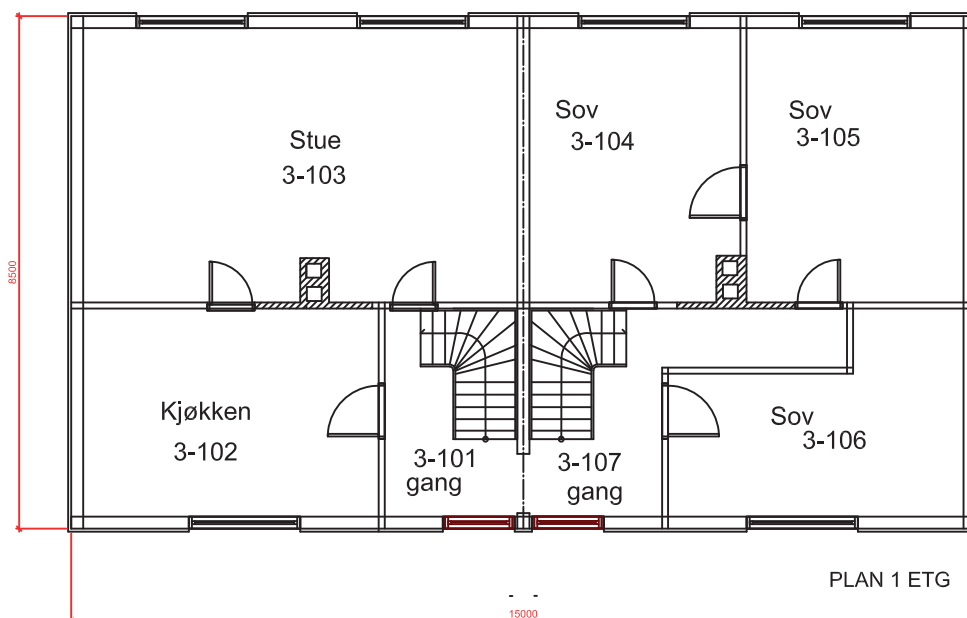
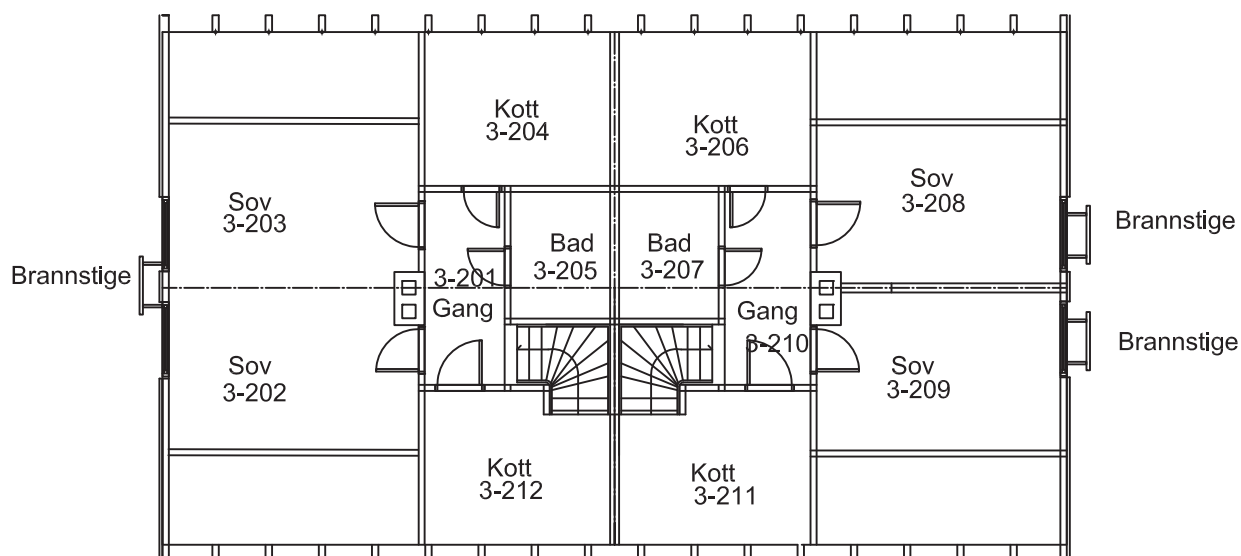

Over: Gang 2-001. Under dører på fasade mot syd-øst, mot landingen.

Bolig for betjening

Bygningens navn	Bolig for betjening	
Nummer i Askeladden	87405-3	
GAB nr.	187060230	
Byggnr. i fredn.vedtak	3	
Byggeår	1935/36	
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet	
Opprinnelig funksjon	Bolig for betjening	
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfor-delning.	
Bygningsbeskrivelse	Boligen for betjening har høy, hvitmalt grunnmur over bakken. Huset er en trebygning med saltak. Veggene er kledd med stående, hvitmalt panel, og taket er tekket med lappskifer. Vindusrammene og vindskiene er malt hvite.	
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Fjell 2. Fundament: Støpt betong 3. Grunnmur: Støpt betong 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Malt betong 6. Yttervegger: Bindingsverk med trekledning 7. Ytterdører: Nyere teakdør med glassfelt 8. Vinduer: Stort sett to-lags isolerghlass med horisontal gjennomgående sprosse. 9. Tak: Saltak med sperrebind 10. Taktekking: Lappskifer 11. Takrenner og nedløp: Lys grå plastrenner og nedløp. Noe eldre støpejernsnedløp. 12. Beslag: Ingen 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Bindingsverk med trepanel. 16. Etasjeskiller: Trebjelkelag med golvbord og huntonitt himling. 17. Innvendige trapper: Lukket, malt tretrapp. 18. Piper og ildsteder: 2 pipestokker, murt og pusset. 19. Luker og ventilasjon: Mindre ventilhetter i fasadene.	
Endringshistorikk	En trapp er fjernet mellom kjeller og 1. etg. Vegg mellom 2 stuer fjernet. Noen ekstra innervegger i 1. etg. er lagt til for å gi plass til 2 WC.	
Retningslinjer for videre utvikling	Bygningen er godt egnet til ny bruk.	
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper.	

Over: Betjentboligens fasade mot syd-øst. Under: Hjørne mot syd.

Over: Fasade mot nord-øst. Under: Fasade mot syd-vest.

Over: Gang i 1. etasje, rom 3-101. Under: Stor stue, 3-103.

Over: Gang 3-201.

Under: Soverom i 1. etg., 3-104.

Over: Vaskerom i kjeller, rom 3-007.

Under: Rester av trappeløp i rom 3-011.

Under: Vindu med varevindu i 1. etasje.

Over: Lager i kjeller, 3-009.

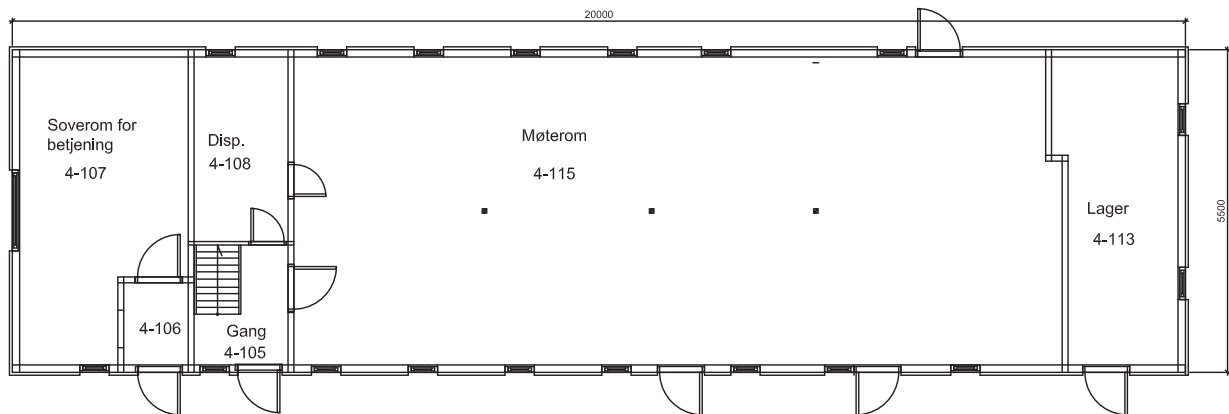
Under: 3-010.

Uthus

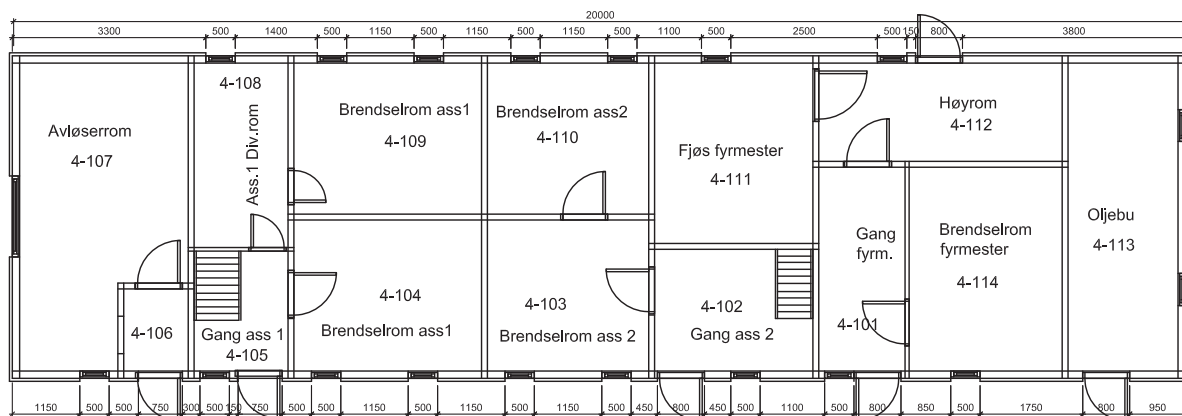
Bygningens navn	Uthus	
Nummer i Askeladden	87405-4	
GAB nr.	187060249	
Byggnr. i fredn.vedtak	4	
Byggeår	1902, forlenget 1935/36	
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet	
Opprinnelig funksjon	Uthus	
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.	
Bygningsbeskrivelse	Uthuset har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med stående, hvitmalt panel, og taket er tekket med sorte aluminiumsplater. Vindusrammene, vindskiene og dørene er malt hvite.	
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Fjell / komprimerte masser 2. Fundament: Betong 3. Grunnmur: Betong ringmur 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Bordgulv 6. Yttervegger: Isolert bindingsverk med trekledning og innvendig panel. 7. Ytterdører: Malte labankdører / panelt ramtredør m fiskeben kledning 8. Vinduer: trevinduer med enkle glass og gjennomgående sprosser. 9. Tak: Saltak med sperrebind og taktro. 10. Taktekking: Sortlakkerte aluminiumsplater 11. Takrenner og nedløp: Lys grå plass renner og nedløp 12. Beslag: Sortlakkert mønebeslag 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Bindingsverk med trekledning 16. Etasjeskiller: Trebjelkelag med gulvbord 17. Innvendige trapper: Åpne tretrapper 18. Piper og ildsteder: Ingen 19. Luker og ventilasjon: Ingen 20. Galleri og balkong: Ingen	
Endringshistorikk	Så godt som alle opprinnelig innervegger er fjernet i 1. etasje for å lage et stort forsamlingsrom.	
Retningslinjer for videre utvikling	Bygningen er godt egnet til ny bruk.	
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper.	

Plan uthus 1.etasje
pr 30-10-2015

NB: Ny nummerering basert på tidligere romnummer. Se under.

Plan uthus 1.etasje

Over: Fasade mot nord-vest.
Under: Mot nord-øst.

T.h.: Fasadehjørne mot vest.
Nede t.h.: Hjørne mot øst.

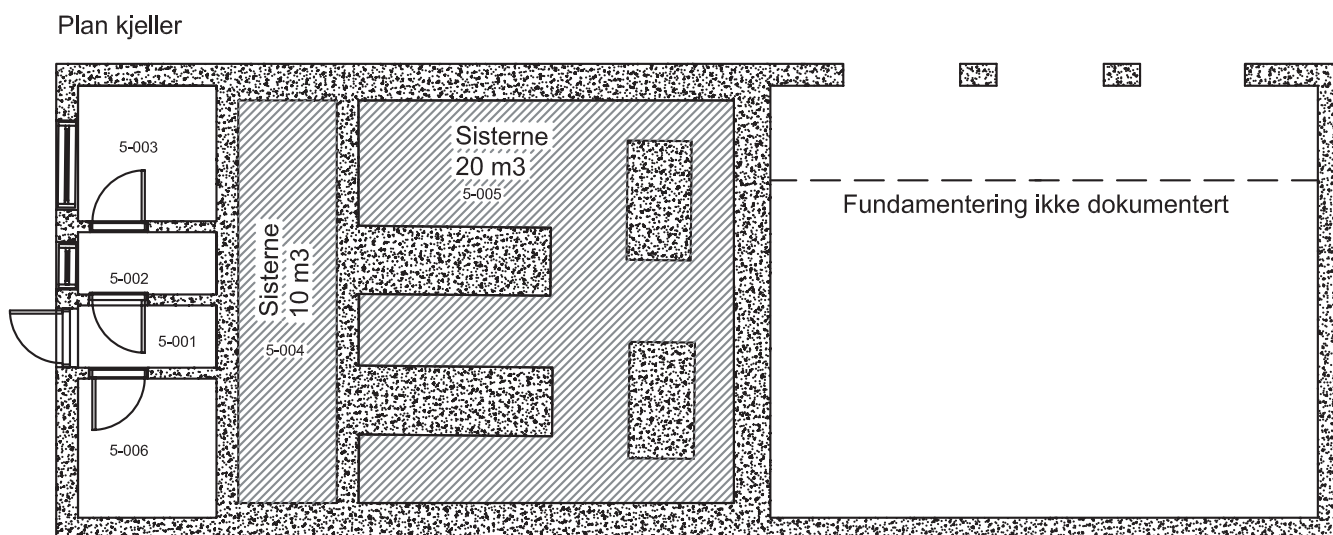
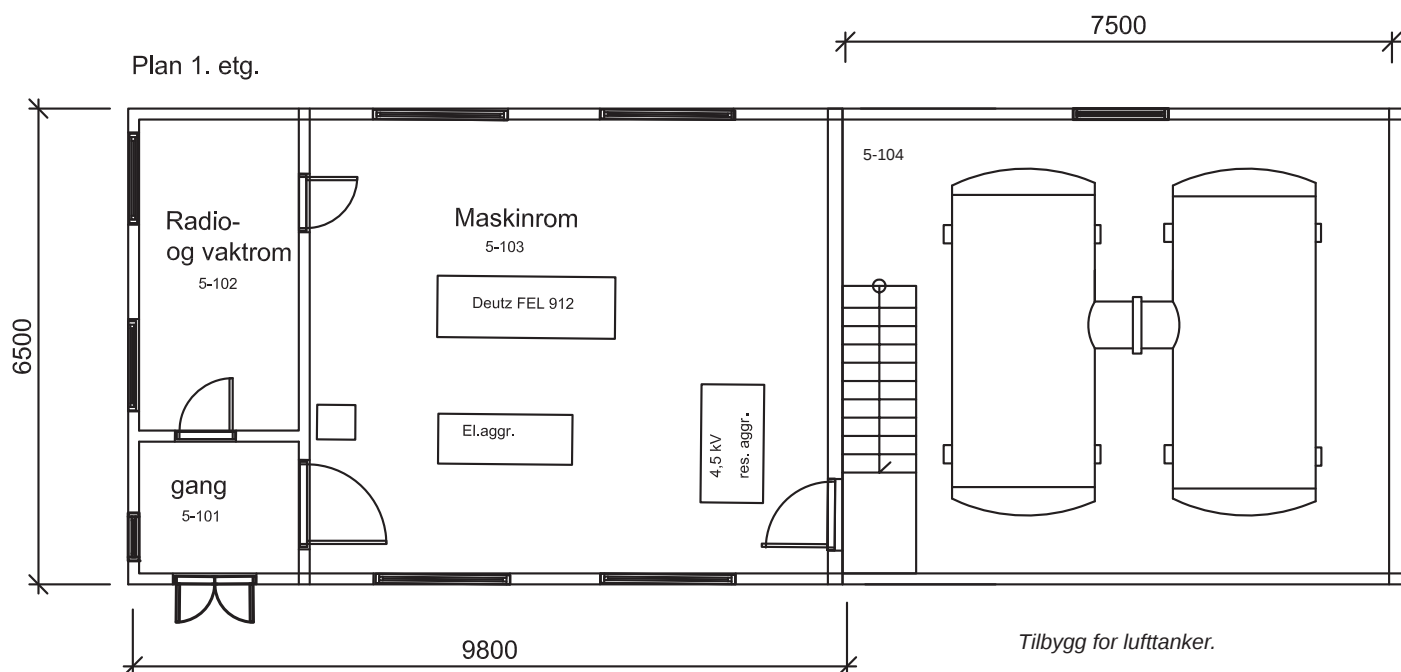
Over: To bilder fra stort møterom 4-115.
Under: Gang 4-105.

T.h.: Lager 4-113.
Nede t.h.: Fra loftet .

Maskinhus

Bygningens navn	Maskinhus	
Nnummer i Askeladden	87405-5	
GAB nr.	187060281	
Byggnr. i fredn.vedtak	5	
Byggeår	1935/36	
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet	
Opprinnelig funksjon	Maskinhus	
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.	
Bygningsbeskrivelse	Maskinhuset har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med eternittplater, og taket er tekket med aluminiumsplater.	
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Fjell 2. Fundament: Betong 3. Grunnmur: Støpt betong 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Støpt betong 6. Yttervegger: Bindingsverk m trekledning og eternitt veggplater 7. Ytterdører: Panelt og isolerte rantredører med fiskeben trepanel utvendig. Hvitmalt. 8. Vinduer: Enkle trevinduer med varevindu og gjennomgående horisontal spross. 9. Tak: Saltak med sperrebind og taktro. 10. Taktekking: Rødlakkerte aluminiumsplater 11. Takrenner og nedløp: Lys grå plast. Noe renne mangler mot sydøst ved inngang. 12. Beslag: Rødlakkert alu mønebeslag. 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Bindingsverk m trekledning / plater 16. Etasjeskiller: Trebjelkelag med bord og platergulv. Betongfundament for maskiner. 17. Innvendige trapper: Stålstige 18. Piper og ildsteder: Ingen 19. Luker og ventilasjon: Flere større og mindre ventilasjonshetter i fasade som lufting til maskinhuset.	
Endringshistorikk	Tilbygg for lufttanker bygget til. Ny taktekking med plater. Kledd med eternitt antakelig på 60-tallet.	
Retningslinjer for videre utvikling	Bygningen er i bruk av Kystverket til tjenstlig formål, og derfor lite egnet til ny bruk.	
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper.	

Landegode maskinhus plan 1 etg
oppdatert 22-10-2015

Under: Fasade mot Nord-vest.

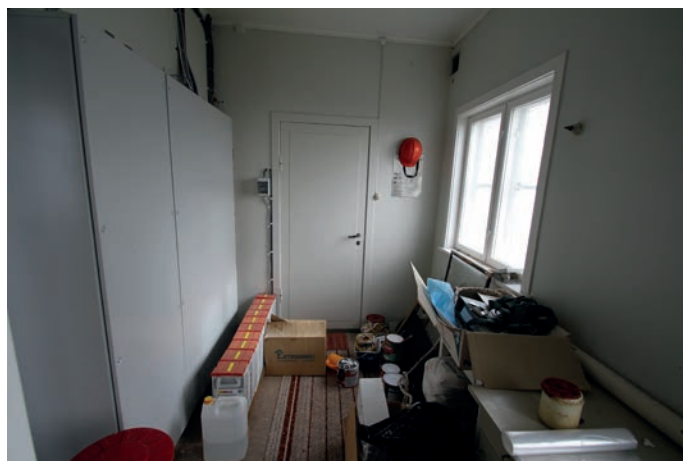

Under: Fasade mot fyret, mot syd-øst.

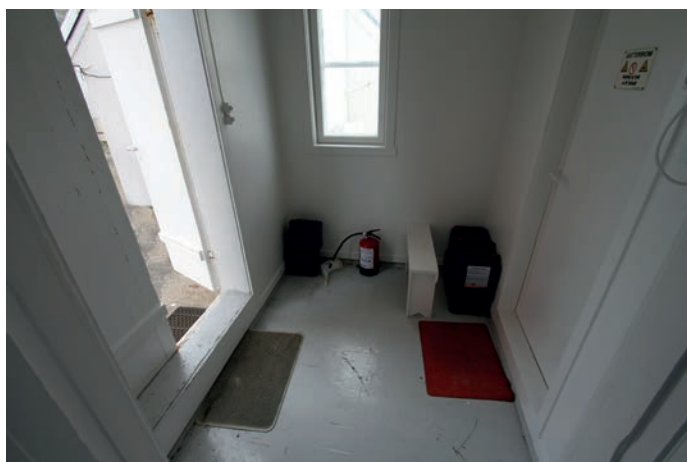

Over: Fasade mot syd-vest.

Over: Lufttanker i eget tilbygg.

Over: Inngang / VF 5-101.

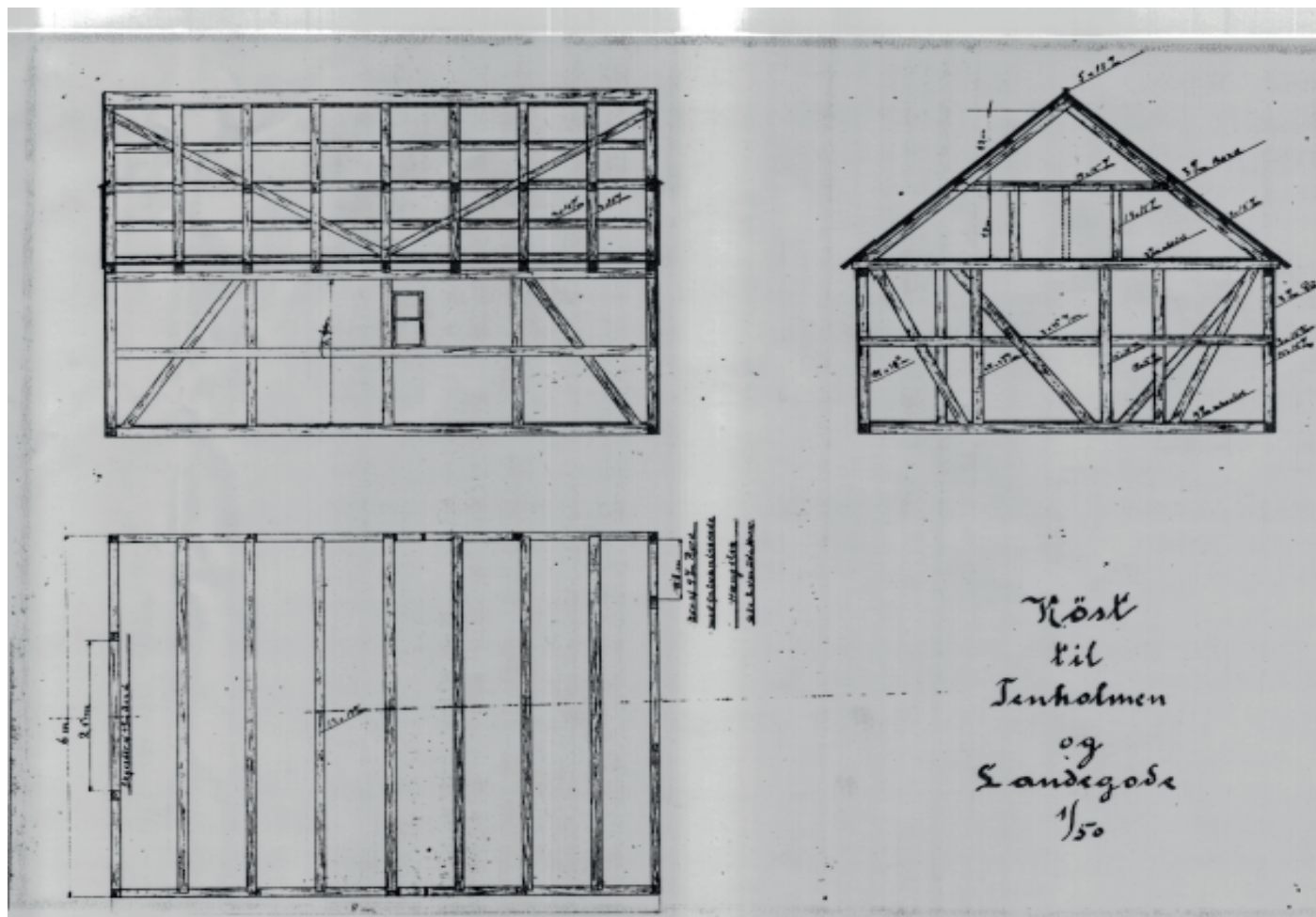
Under: Maskinrom 5-103.

Under: Fasade mot nord-øst.

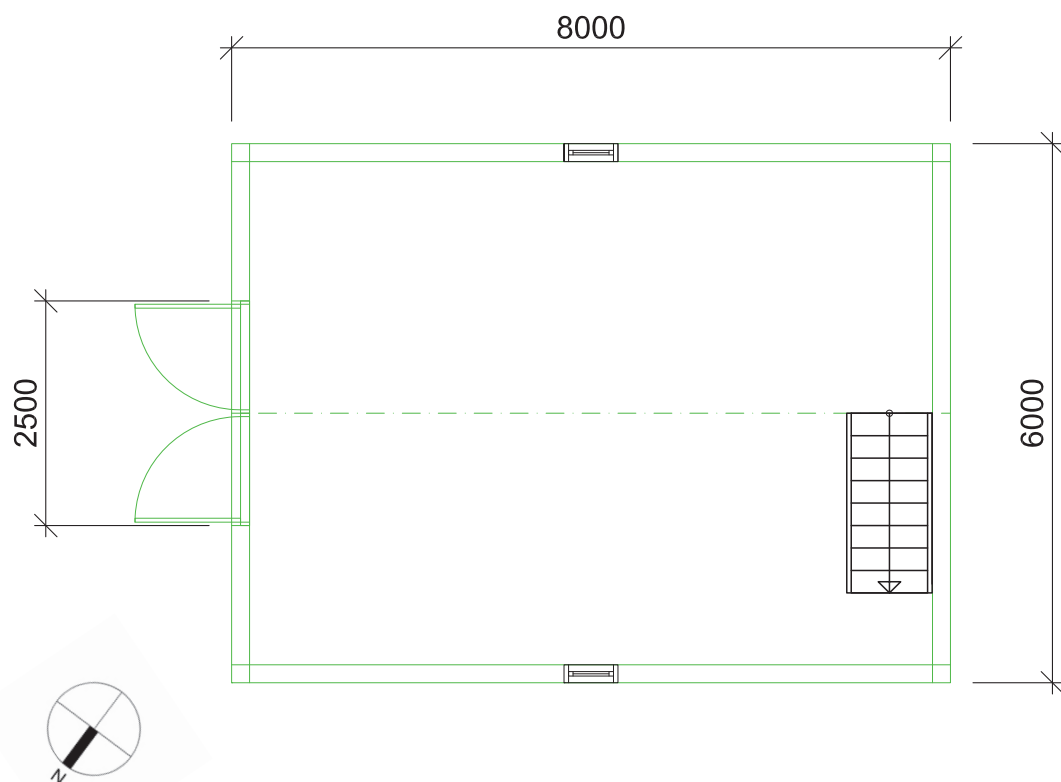

søndre naust

Bygningens navn	Naust	
Nnummer i Askeladden	87405-6	
GAB nr.	187060265	
Byggnr. i fredn.vedtak	8 (ett av to naust med samme nummer)	
Byggeår	2014 (Oppført etter brann av tidligere naust.)	
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet	
Opprinnelig funksjon	Naust	
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.	
Bygningsbeskrivelse	Naustet har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med stående trekledning, taket har lappskifer. To enkle trevinduer med horisontal sprosse. En dobbel skyveport mot nordøst. Vindusrammene, vindskiene og dørene er malt hvite.	
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Fjell 2. Fundament: Støpt betong 3. Grunnmur: Støpt betong 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Trebjelkelag på ringmur / betong 6. Yttervegger: Isolert bindingsverk. Kledd innvendig og utvendig med trekledning. 7. Ytterdører: dobbel tre skyvedør 8. Vinduer: Enkle trevinduer med gjennomgående horisontal spross. 9. Tak: Saltak med takstoler. 10. Takteking: Lappskifer 11. Takrenner og nedløp: Ingen 12. Beslag: Mønebeslag 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Kledd bindingsverk 16. Etasjeskiller: Trebjelkelag med bord 17. Innvendige trapper: Åpen tretrapp 18. Piper og ildsteder: Ingen 19. Luker og ventilasjon: Ingen 20. Galleri og balkong: Ingen	
Endringshistorikk	Naustet er nybygget i 2014, etter at det gamle naustet brant. Gjenoppbygget tilnærmet likt det opprinnelige naustet.	
Retningslinjer for videre utvikling	Bygget egner seg godt for ny drift. Er spesielt innredet / tilrettelagt for sosiale sammenkomster.	
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper.	

Under: nytt naust bygget i 2014 etter de gamle tegningene

Over: Inngang, fasade mot nord-øst.

Over: Fasade mot landing, mot syd-øst.

Over: Fasade mot syd-vest.

Over: Fasade mot nord-vest.

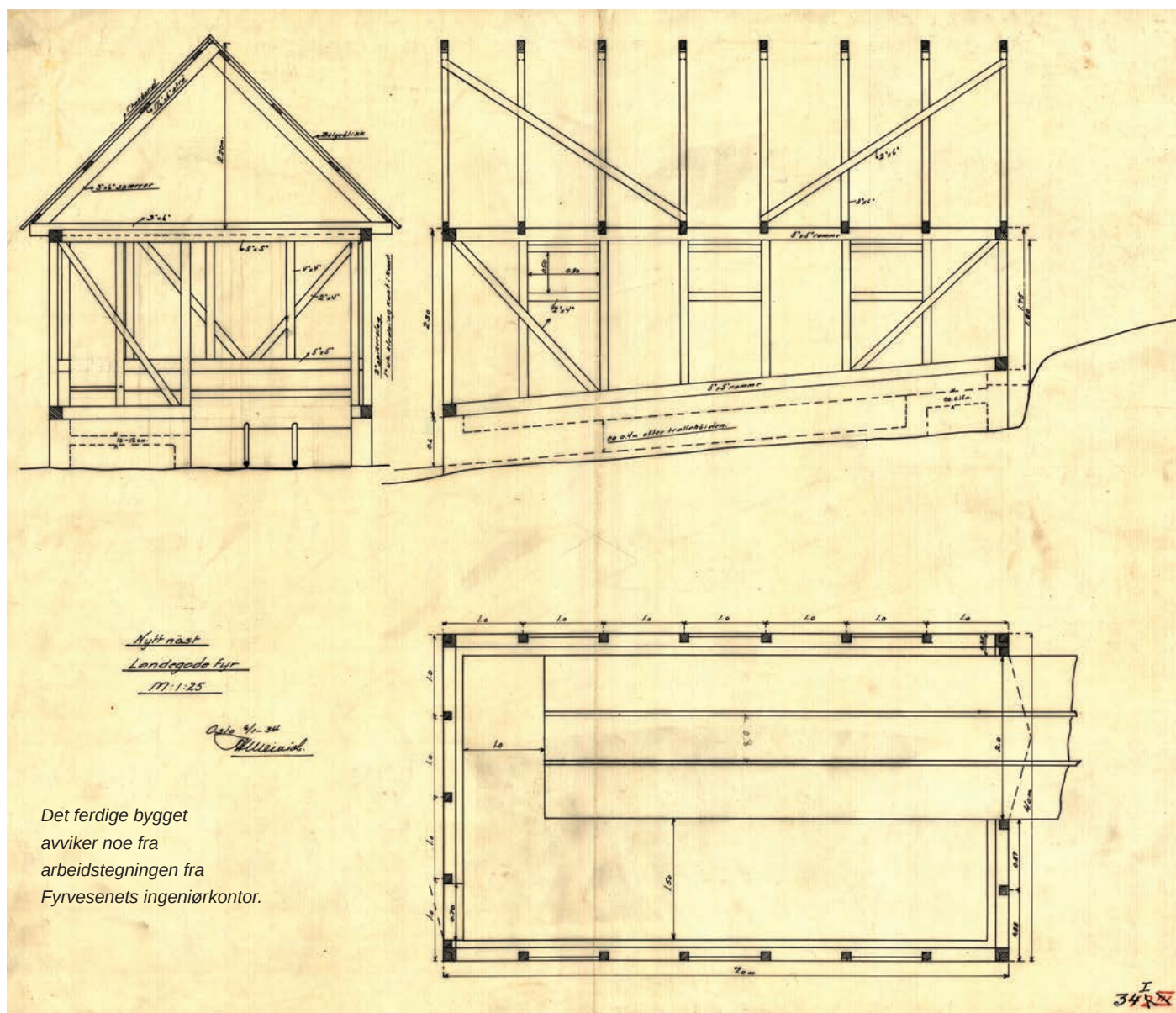
Over: Taket med lappskiifer. Under: Interiør innredet for selskapelighet.

Under: Loftet med takstol-konstruksjon.

Nordre naust

Bygningens navn	Naust	
Nummer i Askeladden	87405-7	
GAB nr.	187060273	
Byggnr. i fredn.vedtak	8 (ett av to naust med samme nummer)	
Byggeår	1934. Nytt naust til Landegode tegnet av ing. Meinich.	
Byggherre / Arkitekt	Fyrvesenet	
Opprinnelig funksjon	Naust	
Fredningsomfang	Fredningen gjelder bygningens eksteriør, samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/ romfordeling.	
Bygningsbeskrivelse	Naustet har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med stående trekledning, taket har store rektangulære skiferheller. Tre enkle liggende trevinduer med vertikale midtsprosser. En enkel labankdør mot sydvest, en dobbelhengslet bred dør mot nordøst. Vindusrammene, vindskiene og dør mot sydvest er malt hvite.	
Konstruksjon og materialbruk	1. Byggegrunn/drenering: Fjell 2. Fundament: Støpt betong 3. Grunnmur: Støpt betong 4. Utvendige trapper og ramper: Støpt betong 5. Gulv på grunn: Støpt betong 6. Yttervegger: Reisverk m utv trekledning stående slettpanel 7. Ytterdører: Labank. 8. Vinduer: Enkle trevinduer med gjennomgående horisontal sprosse. 9. Tak: Saltak med sperrebind. 10. Taktekking: Store, rektangulære skifer steinheller. 11. Takrenner og nedløp: Ingen 12. Beslag: Ingen 13. Takvinduer og luker: Ingen 14. Halvtak og skråtak: Ingen 15. Innervegger: Ingen 16. Etasjeskiller: Trebjelker og golvbord 17. Innvendige trapper: Åpen trestige 18. Piper og ildsteder: Ingen 19. Luker og ventilasjon: Naturlig ventilasjon 20. Galleri og balkong: Ingen	
Endringshistorikk	Naustet fremstår som autentisk	
Retningslinjer for videre utvikling	Bygget egner seg godt for ny bruk.	
Spesielle forhold vedrørende vedlikehold	Vedlikeholdet skal utføres etter antikvariske prinsipper.	

Over: Fasade mot nord-øst.

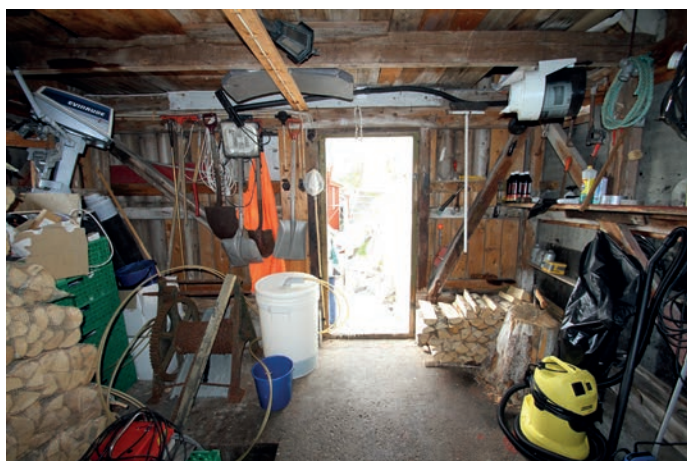
Under: Fasade mot syd-vest.

Over: Hjørne mot nord.

Under: Hjørne mot syd.

Under: Detalj fra fasade mot landing.

Det fredete området

Fra Riksantikvarens fredningsvedtak:

Omfanget av fredningen:

Fredningsområdet omfatter holmen Eggløysa som fyrstasjonen ligger på.

Innenfor fredningsområdet er det foruten bygningene kulturminner som trapper, hvitmalte gjerder, rødmalte stangjernsrekkeverk og to landinger i betong.

Formålet med fredningen:

Formålet med fredningen av fyrstasjon er å bevare et kulturhistorisk og arkitektonisk verdifullt bygningsanlegg tilknyttet sjøfart, fyrvesen og kystkultur med fyrtårn og øvrige bygninger på fyrstasjonen og området rundt fyrstasjonen.

Fredningsbestemmelser: Innenfor det fredete området må det ikke settes i verk tiltak eller bruksendring som kan forandre anleggets karakter eller på annen måte motvirke formålet med fredningen.

Kystverkets kommentarer:

Skjøtsel av området: Ved skjøtsel av uteområdet skal det tas utgangspunkt i nåværende, eventuelt tidligere situasjon. Eventuell ny beplantning skal ikke tilføre planter som ikke hørte hjemme på fyrstasjonen da den var bemannet.

Skilting: All utendørs skilting er søknadspliktig. Det skal legges opp til en nøktern og enhetlig bruk av skilting. Skiltingen skal være i tråd med Kystverkets retningslinjer for skilting, og hovedformålet er formidling av fyrstasjonens historie. Andre offentlige myndigheters skilting skal i størst mulig grad tilpasses Kystverkets skilting.

Oversikt over Kystverkets fyrstasjoner

Region	Fredete fyrstasjoner	Bygninger	Ikke fredete fyrstasjoner	Bygninger	SUM
Sørøst	20	i Kystverkets eie	8	i Kystverkets eie	28
	Torbjørniskjær		Struten		
	Homlungen		Strømtangen Fredrikstad		
	Færder		Digerudgrunnen		
	Store Færder (ruin)		Stellene		
	Svenner		Twistein		
	Stavernsodden		Langøytangen	delvis	
	Jomfruland		Songvår		
	Strømtangen Kragerø		Søre Katland		
	Stavseng				
	L yngør				
	Ytre Møkkalasset				
	Store Torungen				
	Lille Torungen				
	Homborsund				
	Grønningen				
	Oksøy				
	Ryvingen				
	Hatholmen				
	Lindenes				
	Lista				
Vest	12		11		23
	Eigerøy	delvis	Lille Prestskjær		
	Feistein		Viberodden		
	Kvitsøy		Flatholmen		
	Geitungen		Fjøløy		
	Utsira		Ryvarden	delvis	
	Røværsholmen		Holmengrå		
	Slåtterøy		Kvanhovden		
	Hellisøy		Hendanes		
	Utvær		Ulvesund		
	Geita		Skongenes		
	Ytterøyane		Kråkenes		
	Stabben				
Midt-Norge	19		16		35
	Runde		Svingøy		
	Grasøyane		Flåvær		
	Hogsteinen		Lepsøyrev		
	Alnes	delvis	Erkna		
	Ulla		Storholmen		
	Ona	delvis	Flatflesa		
	Kvitholmen		Bjørnsund		
	Grip		Hestskjær		
	Haugjegla		Stavenes		
	Sletringen		Tyrhaug		
	Sula	delvis	Skalmen		
	Vingleia		Terningen		
	Halten		Finnvær		
	Kjeungskjær		Asenvågøy		
	Kaura		Grinna		
	Buholmråsa		Gjeslingene		
	Kya				
	Nordøyan				
	Sklinna				
Nordland	10		8		18
	Bremstein		Ytterholmen		
	Åsvær		Træna		
	Myken		Kalsholmen		
	Landegode		Tennholmen		
	Måløy-Skarsholmen		Barøy		
	Tranøy		Moholmen		
	Skrova		Glåpen		
	Skomvær		Værøy		
	Anda				
	Andenes				
Troms og Finnmark	7		3		10
	Hekkingen		Torsvåg		
	Fugløykalven		Fruholmen		
	Slettnes		Helnes		
	Kjølnes				
	Makkaur				
	Vardø				
	Bøkfjord				Tils.
Totalt antall	68		46		114

Senter for eiendom og kultur
28.06.2012

GJENPART

15 DES. 1998

Likelydende brev til:

- Kystverket 4. distrikt
- Bodø kommune
- Nordland fylkeskommune
- Bodø kommune, eiendomsetaten (leietager)

Fyrstasjonen har lenge hatt ny bruk. Omfanget og tilretteleggelsen av bruken må løpende tilpasses gjeldende lovpålagte krav.

LANDEGODE FYRSTASJON - GNR. 10 BNR. 4 (STATEN V/
KYSTVERKET) - BODØ KOMMUNE

VEDTAK OM FREDNING MED HJEMMEL I LOV OM KULTURMINNER
§§ 15 OG 19, JFR. 22

Med hjemmel i lov om kulturminner av 9. juni 1978 nr. 50 §§15 og 19, jfr. § 22, fatter herved Riksantikvaren vedtak om fredning av Landegode fyrstasjon gnr. 10 bnr. 2, Bodø kommune.

Myndighet til å fatte vedtak om fredning er delegert fra Miljøverndepartementet til Riksantikvaren ved departementets vedtak av 30. juni 1989 med endringer fastsatt 23. desember 1992.

Omfanget av fredningen

Fredningsvedtaket omfatter støpejernstårn med fyrlykt og øvrige bygninger på fyrstasjonen i henhold til lov om kulturminner § 15:

1. Fyr
2. Fyrvokterbolig
3. Bolig for betjening
4. Uthus
5. Maskinhus
8. To naust

Tallene refererer seg til vedlagte kart fra «Norges fyr» (Bjørkhaug, Poulsson - Oslo 1986), vedlegg 2.

Dronningensgate 13

Postboks 8196 Dep, 0034 Oslo

\\nasrv2\lbn\fy\r\nordland\landegod\vedtak.doc

Telefon: 22 94 04 00 Telefaks: 22 94 04 04 Internett: riksantikvaren@ra.dep.no

RIKSANTIKVAREN

Fredningen gjelder fyrtårnets eksteriør og interiør og de øvrige bygningenes eksteriør samt interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/romfordeling.

Fredningsvedtaket omfatter videre et område rundt fyrstasjonen i henhold til lov om kulturminner § 19. Fredningsområdet omfatter holmen Eggløysa som fyrstasjonen ligger på.

Fredningsområdet og de fredete bygningene er avmerket på vedlagte kart datert 11. mai 1998 og påført Riksantikvarens stempel, vedlegg 1.

Formålet med fredningen

Formålet med fredningen av fyrstasjon er å bevare et kulturhistorisk og arkitektonisk verdifullt bygningsanlegg tilknyttet sjøfart, fyrvesen og kystkultur med fyrtårn og øvrige bygninger på fyrstasjonen og området rundt fyrstasjonen.

Fredningsbestemmelser

De følgende fredningsbestemmelsene er fastsatt med hjemmel i lov om kulturminner §§ 15 og 19. Bestemmelsene gjelder i tillegg til kulturminnelovens bestemmelser om vedtaksfredete kulturminner fra nyere tid samt forskrift om faglig ansvarsfordeling.

1. Riving

Det er ikke tillatt å rive bygningene eller deler av disse.

2. Ombygging

a) Fyrtårnet

Det er ikke tillatt å bygge om bygningens eksteriør eller interiør.

b) De øvrige bygningene

Det er ikke tillatt å bygge om bygningenes eksteriør eller interiør med hensyn til opprinnelig hovedstruktur/romfordeling.

3. Utskifting av materialer mm.

a) Fyrtårnet

Utskifting av bygningsselementer eller materialer, forandring av overflater eller annet arbeid utover vanlig vedlikehold i bygningens eksteriør eller interiør, er ikke tillatt.

b) De øvrige bygningene

Utskifting av bygningsselementer eller materialer, forandring av overflater eller annet arbeid utover vanlig vedlikehold i bygningenes eksteriør, er ikke tillatt.

4. Tilbakeføring

Tilbakeføring til opprinnelig eller tidligere utseende kan tillates under forutsetning av at tiltaket kan gjøres på dokumentert grunnlag og etter godkjenning av forvaltningsmyndighet.

5. Vedlikehold

Vedlikehold og istandsetting skal utføres med tradisjonelle materialer og metoder tilpasset bygningenes egenart og opprinnelige bygningstekniske løsninger.

6. Det fredete området

Innenfor det fredete området må det ikke settes i verk tiltak eller bruksendring som kan forandre anleggets karakter eller på annen måte motvirke formålet med fredningen.

7. Fredningen skal ikke være til hinder for den tekniske drift av fyrstasjonen.

Følger av fredningen

Når det gjelder behandling av fredete områder, bygninger og anlegg, vises det til bestemmelsene i lov om kulturminner §§ 15a-19 og 21 samt fredningsbestemmelsene over.

I henhold til Miljøverndepartementets vedtak om delegering av 30. juni 1989 med endringer av 23. desember 1992 er forvaltningen av fredete områder, bygninger og anlegg lagt til den enkelte fylkeskommune. Riksantikvaren er klageinstans for enkeltvedtak fattet av fylkeskommunen, jfr. forvaltningsloven § 28.

I henhold til lov om kulturminner §§ 15a og 19 kan departementet i særlige tilfelle gi dispensasjon fra fredningen for tiltak som ikke medfører vesentlige inngrep i det fredete kulturminnet eller området. Denne dispensasjonsmyndigheten er i henhold til forskrifter av 23. desember 1992 delegert til den enkelte fylkeskommune.

Fredningen medfører at det må søkes om tillatelse til å sette i verk alle typer bygningsmessige arbeider og utomhusarbeider utover vanlig vedlikehold innenfor det fredete området. Søknad om tillatelse skal sendes fylkeskommunen som avgjør om tiltaket kan iverksettes. Er det tvil om et tiltak er å anse som vanlig vedlikehold, skal fylkeskommunen kontaktes.

Det er eier som har ansvaret for det løpende vedlikehold av fredete bygninger, anlegg og områder.

Bakgrunn for fredningssaken

Fredningen av Landegode fyrstasjon har sin bakgrunn i et samarbeid mellom Kystdirektoratet og Riksantikvaren om utarbeidelse av en plan for bevaring og

bruk av fyrstasjonene i landet. På grunnlag av planen er det valgt ut et representativt utvalg av landets fyrstasjoner som skal vernes gjennom fredning.

Fyrstasjonene langs kysten er markante kulturminner som på en spesiell måte er med på å karakterisere Norge som kyst- og sjøfartsnasjon. Fyrstasjonene har både kulturhistorisk og arkitektonisk verdi; kulturhistorisk ved deres tilknytning til sjøfart, fyrvesen og kystkultur og arkitektonisk ved deres særegne form og plassering. Oppbyggingen og utviklingen av et landsomfattende fyrssystem med over 200 fyrstasjoner spredt langs hele kysten, er et av de mest omfattende prosjekter den norske stat har gjennomført.

I dag er fyrstasjonene utsatt for store forandringer med hensyn til bruk og drift. Dette har gjort det nødvendig å ta stilling til hvilke fyrstasjoner som skal bevares i sin nåværende form. Gjennom fredning vil Riksantikvaren legge antikvariske prinsipper og retningslinjer til grunn for den videre behandling og bruk av fyrstasjonene. Dessuten ønsker Riksantikvaren at fyrstasjonene skal ha fredningsstatus som kulturminner av nasjonal verdi og interesse.

Eiendomsforhold. Reguleringsmessig status

Staten ved Kystverket står som eier av Landegode fyrstasjon. Fyrstasjonen leies ut til Bodø kommune, eiendomsetaten.

Fyrstasjonen ligger innenfor et område som er avsatt til LNF - område (landbruks,- natur- og friluftsområde) i kommuneplanens arealdel.

Landegode fyrstasjon som kulturminne. Beskrivelse av anlegget

Landegode fyrstasjon ligger på holmen Eggløysa nord for øya Landegode utenfor Bodø. Fyrstasjonen ble opprettet i 1902 og er et innseilingsfyr. Stasjonen har et 29 m høyt støpejernstårn. De øvrige bygningene på stasjonen ligger tett samlet rundt fyrtårnet. Disse bygningene omfatter maskinhus, boliger, uthus, tidligere smie og to naust med to landinger. Landingsforholdene er gode.

Støpejernstårnet (1) står på en hvitmalt betongsokkel og er rødmalt med to hvite belter. I etasjen under lykten omkranses fyret av et galleri med rødmalt rekkverk. Den opprinnelige franske 3. ordens lynblinkelinsen er fortsatt intakt, men dens tidligere kvikksølvbadlagring er erstattet med rullelager. I 1972 ble det installert et bifyr i fyrtårnet som lyser rødt i en smal sektor over en grunne.

Fyrvokterboligen (2) er bygget av reist plank og har saltak. Det påbygde inngangspartiet har pulttak. Veggene er kledd med eternittplater, og taket er tekket med 1x1 m. store skiferheller. Vindusrammene, vindskiene og dørene er malt hvite.

Boligen for betjening (3) har høy, hvitmalt grunnmur over bakken. Huset er en trebygning med saltak. Veggene er kledd med stående, hvitmalt panel, og taket er tekket med lappskifer. Vindusrammene og vindskiene er malt hvite.

Uthuset (4) har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med stående, hvitmalt panel, og taket er tekket med sorte aluminiumsplater. Vindusrammene, vindskiene og dørene er malt hvite.

Maskinhuset (5) har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med eternittplater, og taket er tekket med aluminiumsplater.

De to naustene (8) har bindingsverkskonstruksjon og saltak. Veggene er kledd med røde eternitt takplater, og takene er tekket med lappskifer. Vindusrammene, vindskiene og dørene er malt hvite.

Innenfor fredningsområdet er det foruten bygningene kulturminner som trapper, hvitmalte gjerder, rødmalte stangiernsrekkverk og to landinger i betong.

Fyrstasjonen ble automatisert og avfolket i 1993.

Nærmere beskrivelse

For nærmere beskrivelse av Landegode fyrstasjons historie vises det til vedlagte utdrag fra «Norges fyr» (Bjørkhaug og Poulsson - Oslo 1986), vedlegg 2.

Vurdering av kulturminnet. Begrunnelse for fredningsvedtaket

«Nasjonal verneplan for fyrstasjoner»s vurdering

I «Nasjonal verneplan for fyrstasjoner» er det gitt følgende vurdering av Landegode fyrstasjon:

«Bygningene er modernisert, men har i det ytre beholdt sitt hovedpreg. Fyrstasjonen har en imponerende beliggenhet omgitt av store naturformasjoner. Fyrstasjonen har fyrhistorisk verdi og miljøskapende verdi i området.»

Riksantikvaren vil i tillegg bemerke

Fyrstasjonen har høy autentisitet med alle fyrstasjonens bygninger bevart.

I sosial- og næringshistorisk sammenheng er fyrstasjonen et representativt eksempel på en tidligere familiestasjon. Tidligere rommet uthuset bl.a. fjøs. Dette kan gi et interessant bilde av livet på fyrstasjonen utover selve fyrdriften.

Det følger av lov om kulturminner § 15 at Riksantikvaren kan frede byggverk og anlegg eller deler av dem av kulturhistorisk eller arkitektonisk verdi. Videre kan Riksantikvaren i henhold til lov om kulturminner § 19 frede et område rundt et

fredet kulturminne så langt det er nødvendig for å bevare virkningen av kulturminnet i miljøet.

På bakgrunn av vurderingene ovenfor finner Riksantikvaren at Landegode fyrstasjon er et så verdifullt bygningsanlegg i både kulturhistorisk og arkitektonisk sammenheng at det oppfyller betingelsene for fredning etter bestemmelsen i § 15. Det er spesielt fyrstasjonen som eksempel på et stort, velbevart og tett arrondert fyranlegg Riksantikvaren legger vekt på når det gjelder dens verneverdi.

Riksantikvaren finner videre at det er hjemmel for å frede det avsatte området, i henhold til bestemmelsen i § 19. Etter Riksantikvarens oppfatning er det nødvendig å frede hele holmen for å oppnå hensikten med områdefredningen, nemlig å bevare virkningen av kulturminnene i miljøet.

Saksgang frem til fredningsvedtaket

Varsel om igangsettelse av fredningssak ble i samsvar med lov om kulturminner § 22.1 meddelt Kystverket 4. distrikt, Bodø kommune og Nordland fylkeskommune i brev av 6. september 1995. Samtidig ble meldingen kunngjort i Norsk lysingsblad, Nordlandsposten og Nordlands Framtid. Det er kommet inn en (1) uttalelse til varselet fra Bodø kommune, teknisk avd. i brev av 24. oktober 1995. Kommunen er positiv til den foreslåtte fredningen av Landegode fyrstasjon.

Det ble deretter utarbeidet fredningsforslag som ble sendt på høring til berørte parter i brev av 17. juni 1998. Forslaget ble samtidig lagt ut til offentlig ettersyn i Bodø kommune og Nordland fylkeskommune samt kunngjort i Norsk lysingsblad, Nordlands Framtid og Nordlandsposten. Det er ikke kommet inn uttalelser til fredningsforslaget.

Fredningsforslaget av 17. juni 1998 ble i brev av 19. oktober 1998 oversendt Bodø kommune for behandling i bystyret.

Riksantikvaren har mottatt brev av 22. oktober 1998 fra Bodø kommune. Bodø kommune vedtok å godkjenne fredningsforslaget av Landegode fyrstasjon. På bakgrunn av ovenstående begrunnelse finner Riksantikvaren det riktig å fatte vedtak om fredning av Landegode fyrstasjon.

Opplysning om klageadgang og tinglysing

Riksantikvarens fredningsvedtak kan påklages til Miljøverndepartementet, jfr. forvaltningslovens § 28. Eventuell klage skal stiles Miljøverndepartementet, men sendes Riksantikvaren. Klagefrist er 3 uker innen mottakelsen av fredningsvedtaket.

Fredningsvedtaket vil bli tinglyst av Riksantikvaren i samsvar med lov om kulturminner § 22.5.

Vennlig hilsen

Nils Marstein
riksantikvar

Unni Grønn

Gjenpart

m/vedlegg:

- Miljøverndepartementet
- Kystdirektoratet
- Nordland fylkeskommune, Kulturetaten
- Fylkesmannen i Nordland, Miljøvernavd.

Vedlegg:

- Kart, datert 11. mai 1998
- Kopi av utdrag fra «Norges fyr» (Bjørkhaug, Poulsson - Oslo 1986), vedlegg 2.

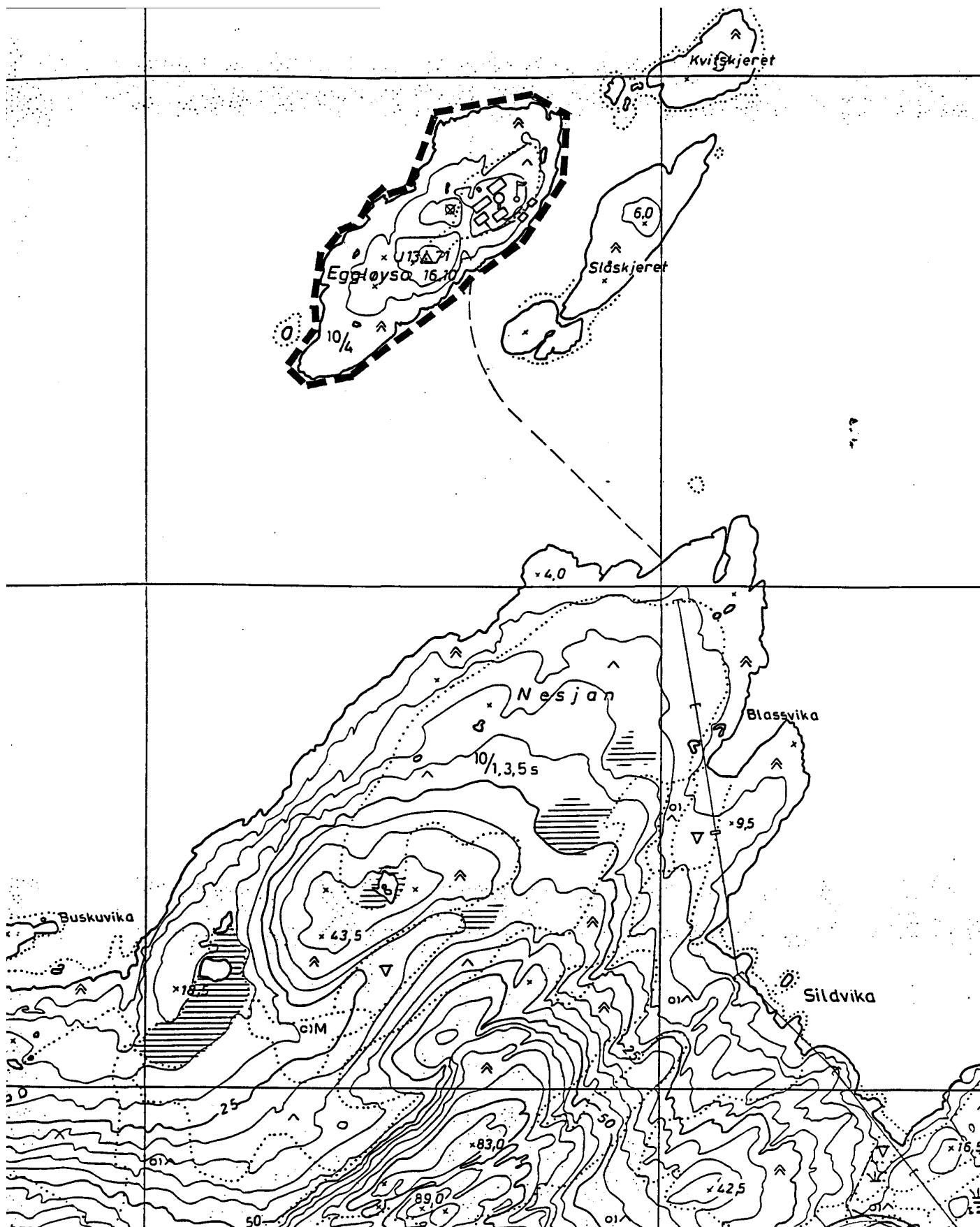
Likelydende brev til:

Kystverket 4. distrikt
Postboks 23
8310 Kabelvåg

Bodø kommune
Postboks 319
8001 Bodø

Nordland fylkeskommune
Prinsensgt.100
8002 Bodø

Bodø kommune
Eiendomsetaten
Postboks 319
8001 Bodø

LANDEGODE FYRSTASJON (STATEN V/ KYSTVERKET)
GNR. 10 BNR. 4, BODØ KOMMUNE

— — — — — AVGRENSNING AV FREDNINGSOMR.

11. MAI 1998, RIKSANTIKVAREN

Landegode fyrstasjon

BELIGGENHET:

På sydsiden av Vestfjorden.
På holmen Æggløysa nord for
Landegode, ca. 20 km sjøvei
nord for Bodø.
67 26,8 14 22,9. G.nr. 34,
b.nr. 7, Bodø kommune

OPPRETTET:

Hovedfyr: 1902
Bifyr: 1972

FYRBYGNING:

Hovedfyr: Rødt jerntårn med
to hvite belter, 29,0 m
Bifyr: I samme tårn

LYSKARAKTER:

Hovedfyr: 3 lynblink
hv. 40. sek. Hvitt
Bifyr: Grp.okk. 2 fm., rødt

LYSSTYRKE:

1 460 000 cd (3. orden)

LYSETS HØYDE:

Hovedfyr: 40,8 m over høy-
vann
Bifyr: 25,5 m over høyvann

LYSVIDDE:

Hovedfyr: 17,8 n mil
Bifyr: 15,1 n mil

BRENNETID:

4.8.—2.5.

TÅKESIGNAL:

1934 diafon

RADIOFYR:

1939, rekkevidde 10 n mil

Holmen er relativt lav, og for å få en stor lysvidde utover Vestfjorden måtte det settes opp et høyt støpejernstårn. Et 3. ordens lynblinkapparat ble montert i en tårnlykt på toppen av det 23 m høye tårnet. Hver 3. time var det opptrekk for drift av linsen.

Det ble bygd en bolig for fyrvokteren på tre værelser og kjøkken og to loftsværelser. I kjelleren ble det innredet bryggerhus, rullebod og proviantrom. I samme bygning var det stue og kjøkken pluss et loftsrom til reserveassistenten. Videre ble det satt opp et uthus med fjøs, to vedboder og en oljebod. Et naust med opptrekksspill og landingskar med svingkran ble satt opp kort vei fra boligen.

I 1931 ble det på et fyrmøte i Oslo anbefalt og listet opp en rekke fyrstasjoner som skulle utstyres med sterke tåkesignal. Egerøy og Landegode var høyt prioritert, og på budsjettet for 1933—34 ble det gitt bevilgning for Landegodes vedkommende.

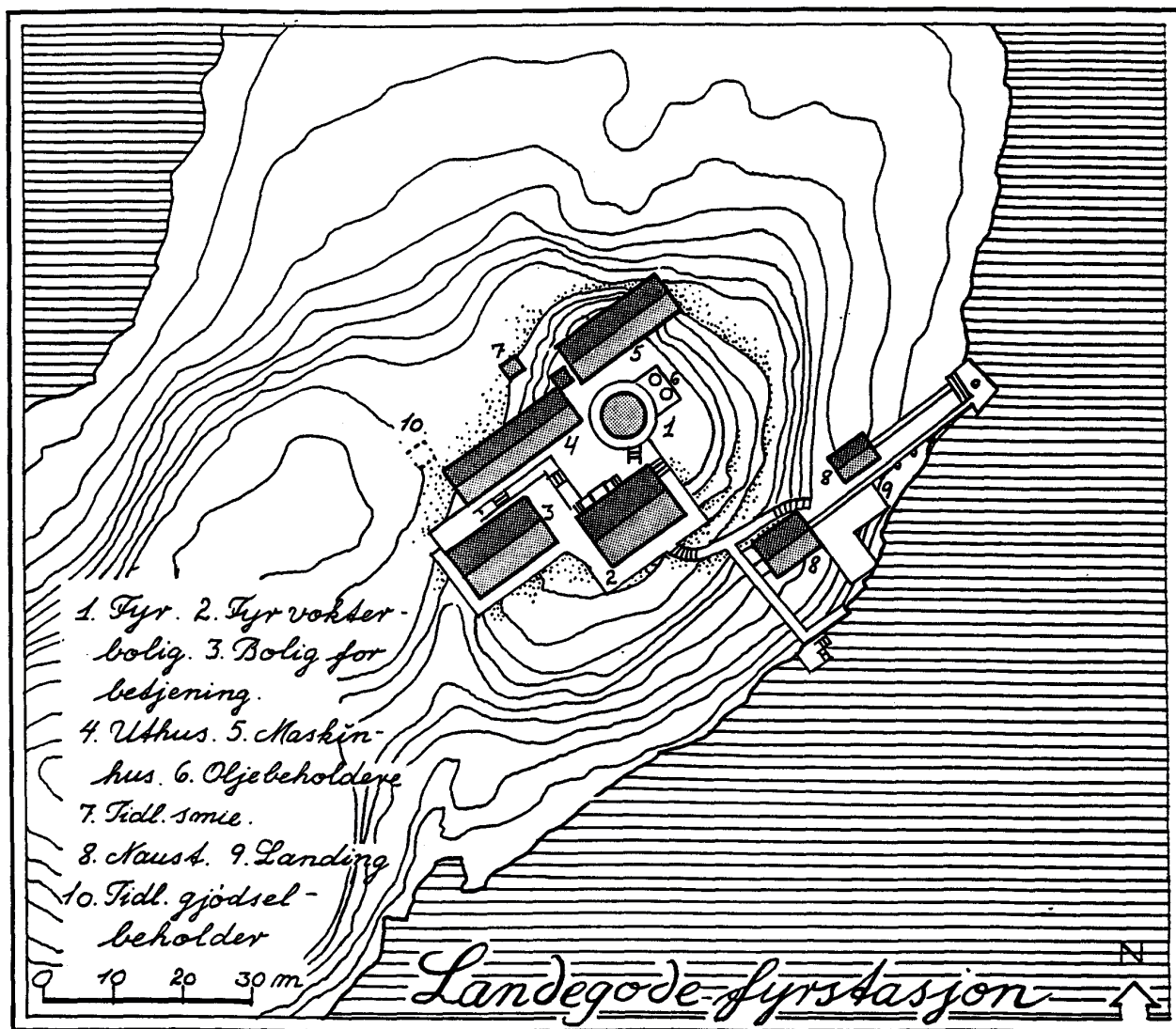
Installering av diafon tåkesignal fører med seg en rekke arbeidsoppgaver. Ikke bare skal selve tåkesignalet opprettes, men betjeningen må økes, og dermed må det bygges bolig, uthus og naust osv. I de to årene 1935 og 1936 var det derfor stor virksomhet på Landegode fyrstasjon. De store trykkluftbe-

Førere og losere i hurtigruteselskapene søkte i årene før århundreskiftet om å få et fyr som kunne trygge innseilingen fra Vestfjorden nordenom Landegode.

I budsjettet for 1900—01 ble det bevilget et beløp på kr. 97 000,- til et fyr på Æggløysa. Eieren av holmen tilbød den for kr. 600,-.

Landegode fyrstasjon sett fra syd. Foto fra før stasjonen ble utvidet i 1935. Foto Kystdirektoratet.

holderne til tåkesignalet ble plassert i annen, tredje og fjerde etasje i fyrtårnet. Diafonen ble plassert i femte etasje. Til de nødvendige motorer og kompressorer ble det bygd et maskinhus.

En ny bygning i bindingsverk for to familier ble satt opp, og det gamle uthuset ble forlenget til 20 meter. Et nytt naust ble satt opp for fyrvokteren, mens det gamle ble utvidet til å gi plass for de to assistentenes båter og redskaper. Det ble også bygd en bedre landing på vestsiden av naustet. Et solid plankegerde ble satt opp mellom husene.

I 1939 ble stasjonen utstyrt med radiofyr med en rekkevidde på 10 n mil. De sendte kontinuerlig i usiktbart vær. I klarvær måtte det bestilles fra eventuell bruker.

I 1960 ble det lagt inn elektrisk kraft. Lyskasteren ble endret til 3 lynblink hvert 40. sekund.

Over: Tegning etter kroki fra 1946, rev. 1981.

Øverst t.h.: Fyrstasjonen sett fra sydvest. Diafonen til tåkesignalet ses så vidt ved vinduet i øverste hvite belte. Foto 1981.

Nederst t.h.: Fyrstasjonen sett fra sydøst. Foto 1981.

Stasjonen ble nå gjort om fra familie- til tørnstasjon. Tomannsboligen som ble satt opp i 1936 ble ominnredet med felles stue og kjøkken og egne soverom for hver av betjeningen. Bad ble innredet i loftsetasjen. I den gamle fyrmesterboligen fikk hver mann et hobby- eller arbeidsrom.

I 1971 måtte trykklufttankene skiftes ut.

Etter anmodning fra de sjøfarende ble det i 1972 installert et bifyr i fyrtårnet. Det lyser rødt i en smal sektor over en grunne — Øyensvegrunnen — som er farlig for skipsfarten.

185